

အ သ ဝ ဝ က် စ က် ရ ဝ ဖြ

ဘုံဩဘုန်းပြစ်ရုပ်ဆန်း

ဝတ္ထု

မင်းသိဒ္ဓိ

ခ သီလ

ဘဝသုံးဆက် မောင်ဘဝက်

BURMESE CLASSIC

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

နဂါးပျံ

စာပေဖြန့်ချိရေး

ပန်းချီ သီလ

ဘဝသုံးဆက် မောင်ဘခက်

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင် (သိင်္ဃထိုက်စာပေ)

အမှတ် (၂၃၂)၊ (၃၂) လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်မိုးစိန် (အောင်သာပုံနှိပ်တိုက်) (မြ-၀၃၁၃၇)

အမှတ် (၁၇၂)၊ (၃၁) လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အပုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးဖေမျိုးဦး (အောင်မြင့်ပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ် (၁၂၉၉)၊ အောင်သုခ (၂၇) လမ်း၊ (၆)ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပျက်နှာပုံကဏ္ဍ - Eagle (၃၁ လမ်း-အထက်)

အတွင်းဖလှယ် - ကိုပေါက်

ထုတ်ဝေသည့်နှစ် - ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလ (ပထမအကြိမ်)

အုပ်စု - ၅၀၀ ၊ စာန်ဖိုး - ၂၀၀ ကျပ်

စီစဉ်သူ - အစိုး

www.burmeseclassic.com

သူ အိပ်ပျော်နေစရာမှ... ဖျက်ခန်း နှိုးလာသည်..
သူ ဘယ်အချိန်က အိပ်ပျော်သွားမိသလဲ...
မြန် စဉ်းစားကြည့်မိသည်... စဉ်းစားလို့ မရ....

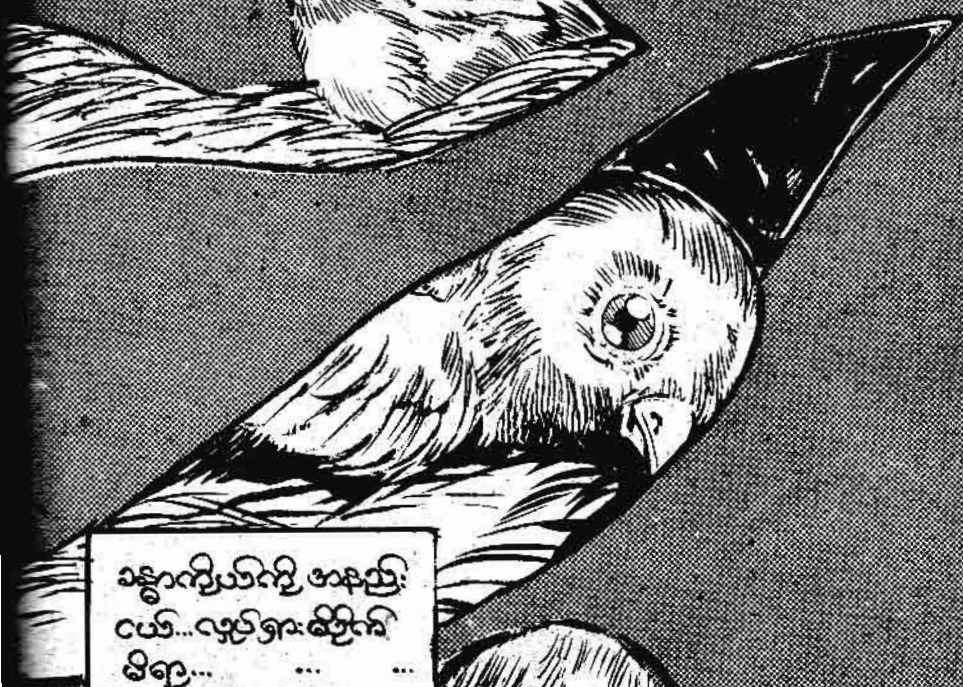

BURMESE CLASSIC

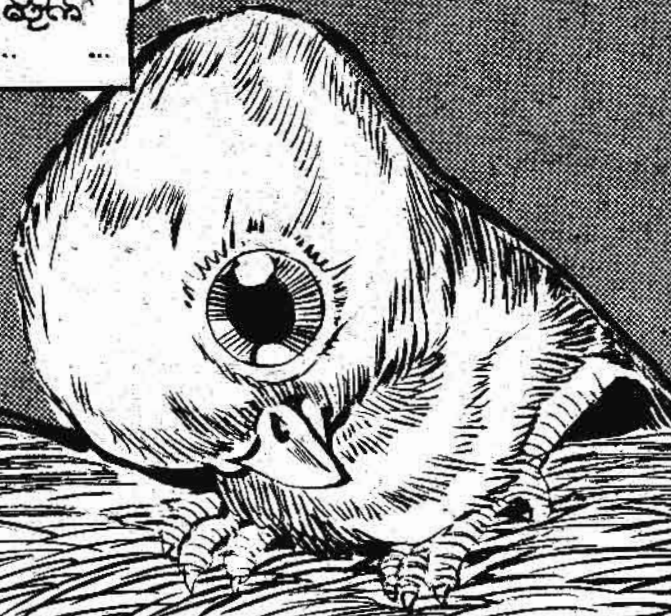

သူ ဘယ်နေရာမှာ
အိပ်ပျော်သွားတာလဲ..
အိပ်ရာထဲမှာလား...
အိပ်ပျော်အောင်မှာလား
ဘယ်အချိန်က အိပ်ပျော်
သွားတာလဲ.. သူ
အိပ်ပျော်သွားတာ...
အချိန် ဘယ်လောက်
တောင့်.. ကြာသွားစဉ်
သလဲ... ..

မိတ်ထဲတွင် ရဝေရပါဖြစ်
နေသည်... ဦးတို့ပါးကားဖြစ်
နေသည်... စဉ်းစားကြည့်လို့
မရ... ~... ~...

ခန္ဓာကိုယ်ကို အနည်း
ငယ်... လှုပ်ရှားစဉ်က
မိရာ... ~... ~...

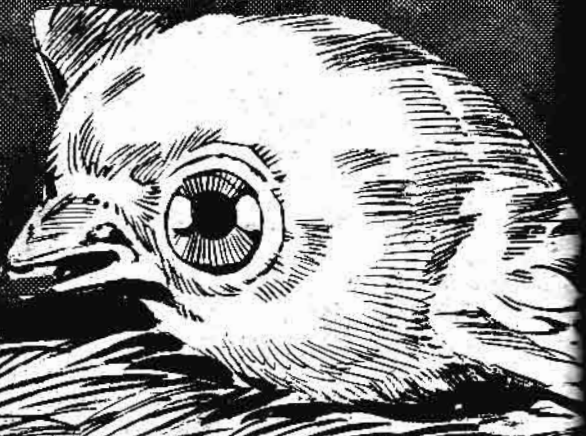

ကိုယ်ပေါ်တွင် နွေးထွေးသောအဖွားတော်ကြီး
ကပ်ထည့် ဝှက်ခြံထားသောပုံ ခံစားလိုက်
ရသည်... ~... ~...

သူတစ်ကိုယ်တည်း နွေးနွေးထွေးထွေး
ရှိနေပြန်သည်... သူ့က မျက်လုံး
အစုံကို မှိတ်ထားပြီး အနွေးငါး
ကို... ခံစားနေမိသည်... ~~~

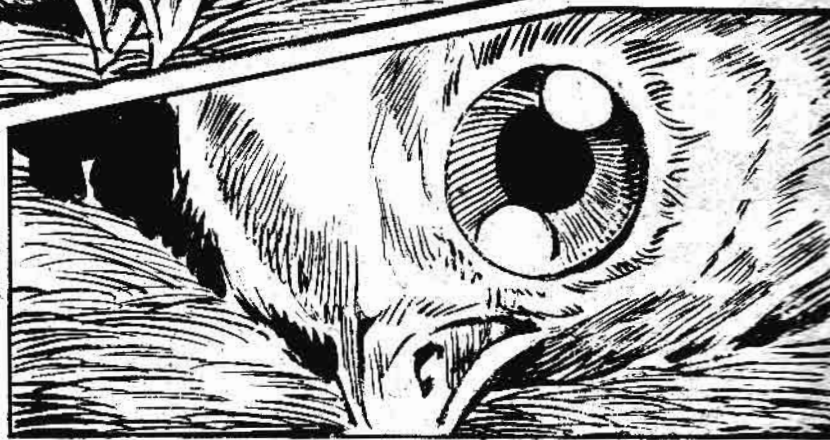
အနွေးငါးကို ခံစားပြီး ကြာတော့...
ခြေတောက်ထွေ ချော့စီးလာသည်...
ဝမ်းထဲမှာ ဆာလာသည်... ကပ်စွဲစွဲကို
စားချင်လောက်ချင်လာသည်... ~~~

ဆာလောက် မွက်သိပ်မှုတို့ဖြင့်...
သုန္ဒြေ နှုတ်မှ အသံထွက်...
ဥသည် ဥပုလိက်မိသည်... ~~~

သိကျွန်ုပ် သိကျွန်ုပ်...
ဟင်...ဟင်...

သို့သော်
ထွက်လာသော
အသံက သူ
အသံမဟုတ်...
တိရစ္ဆာန်
တစ်ကောင်၏
အသံမျိုး ဖြစ်
နေသည်...

သူ နားကြားများ လွှဲ
နေရော့သလားဆိုပြီး
ဗိုဇွဲ သေချာအောင်
အသံထွက်သည်။ သူ
မိမြန်သည်။ ~... ~...

ဟင်...

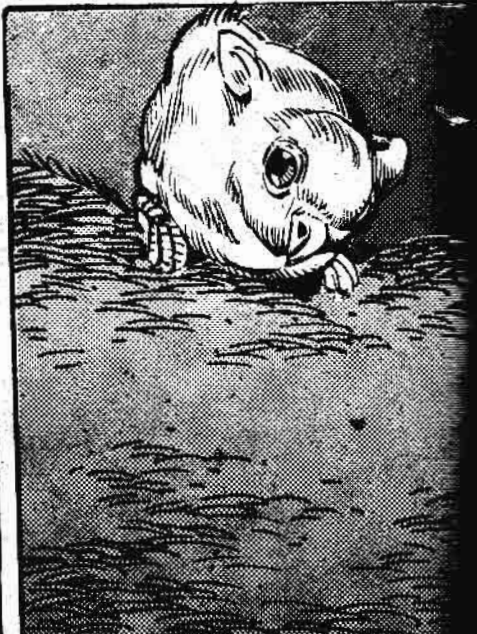
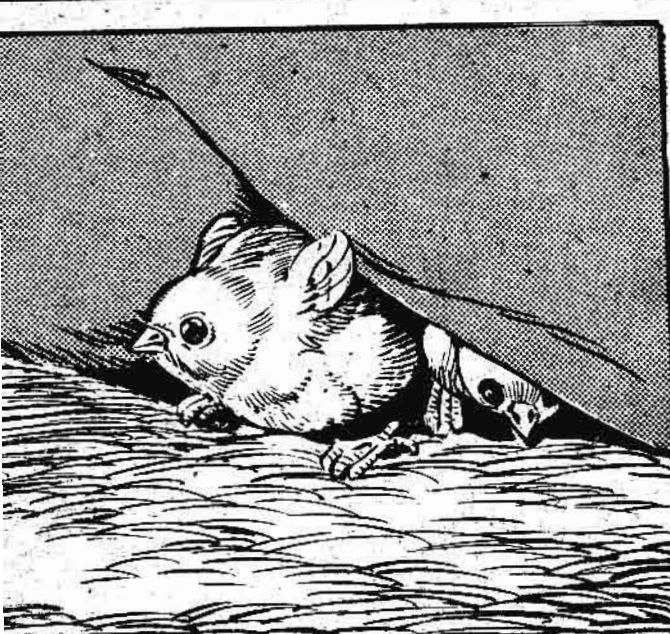

သူ တကယ်ပဲ အံ့ဩဖွယ်ရာ...
သူ့နှုတ်မှ ထွက်လာသော အသံမှာ
အမှန်တကယ်ပင် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်
၏... အသံပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ နားကြားလွှဲခြင်း မလှည့်...
ကြွက်ပေါက်ဝလေး
တစ်ကောင်၏ အသံ...

ဒါ...ဘယ်လို...
ဖြစ်သွားလှတာလဲ...

သူ၏ ညှဉ်းညှပ်သည့် အသံကြောင့်...
လူတစ်ယောက်၏ ညှဉ်းညှပ်နှင့်...မတူဘဲ...
ကြွက်ပေါက်ဝလေး တစ်ကောင်၏ ညှဉ်းညှပ်
သံနှင့် တူသွားလှသည်...
...

မသဲမကွဲ ခြင်္သေ့ရသော
အခြင်အကရံ့ငှာတွင် သူ့ကို
မွေးသောစွာ ဖွဲ့စည်းခြင်း
သည်မှာ... ဂွမ်းကပ်စောင့်ကြီး
တစ်ကောင် ဖေ့ဟန်... ~...

ကြွက်သားအုပ်မကြီး
တစ်ကောင်၏ ခွင့်အုပ်
သာ... ခြင်္သေ့သည်...

သုဉ်းသုဉ်း ကြွက်သားအုပ်မကြီး၏
ရှင်အုပ်ဝေဖာကိတွင် နွေးထွေးစွာ
ရှိနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။...

သူ့ အံ့ဩ ထိက်လန့်သွားမိသည်..
သုဉ်းသုဉ်း သူ့ ကြည့်လိုက်မိသော
အခါ.....

သူ၏ ခန္ဓာကျယ်မှာ
လှူတစ်ယောက်၏
ခန္ဓာကျယ် မဟုတ်
တော့.....

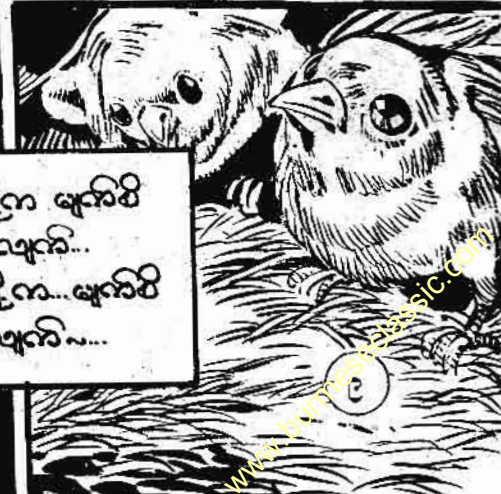

ငါ... ငါ... ဘယ်လိုဖြစ်လို့...
ကြွက်ဖြစ်သွားရတာလဲ...
ငါ ဒီလို ဖြစ်တာ ဘယ်သူမှ
မသိကြဘူးလား.....

ဣန္ဒာဝားပေါက်စလေး၏ သန္ဓာကိုယ်
ဖြစ်နေသောကြောင့်... သန္ဓာကိုယ်သူ
မယဉ်ကြာအောင် အံ့ဩသွားမိသည်။

သန္ဓာဝေးတွင်...
သန္ဓာဗြဟ္မင်...ဣန္ဒာ
ဝားပေါက်စလေး
တချို့ကို တွေ့ရ၏...

တချို့က မျက်စိ
မှိတ်လျက်...
တချို့က...မျက်စိ
ဖွင့်လျက်...။

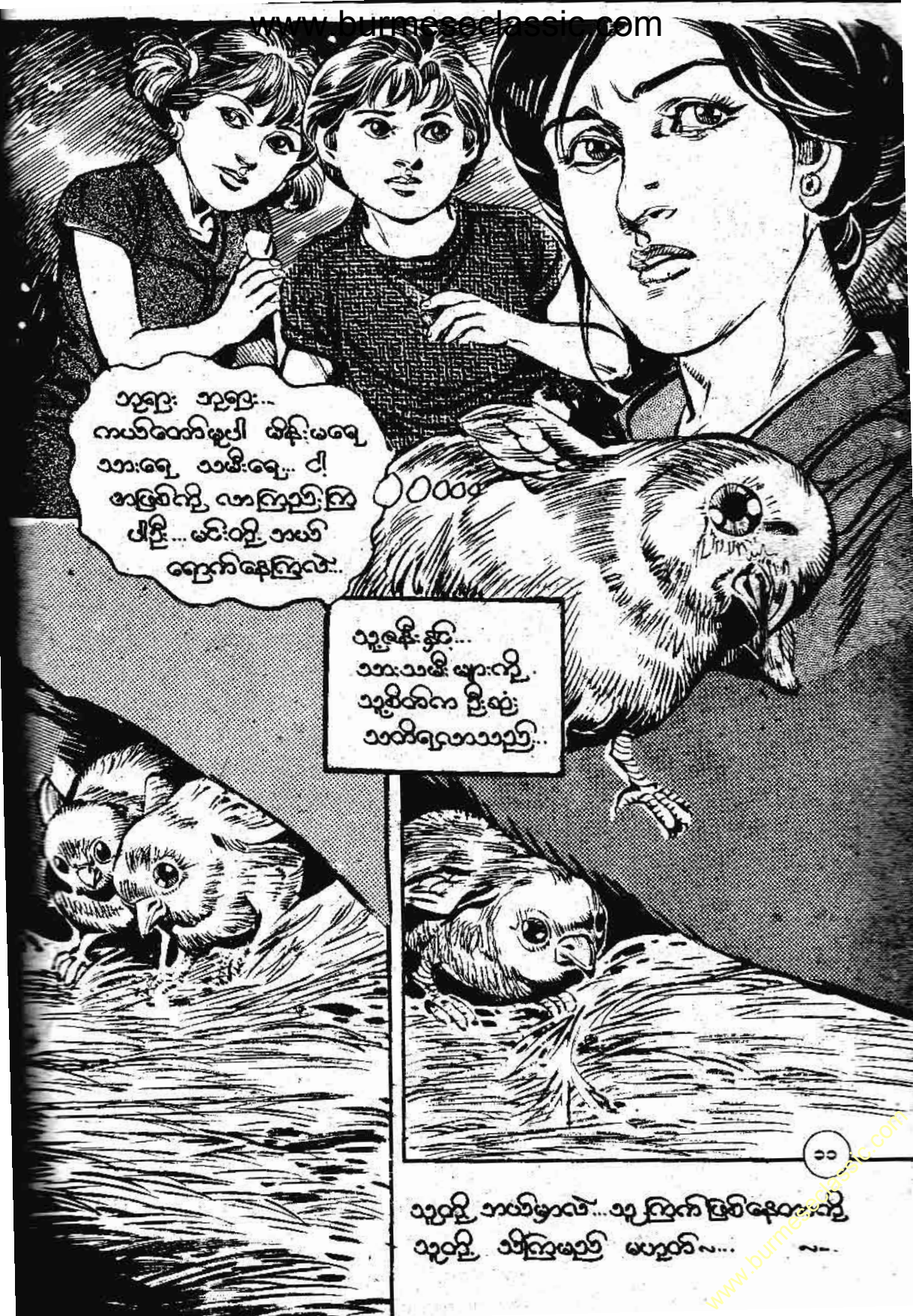
သထာလို့ ဖြစ်တာထဲ... သူ
အိပ်ပေးဖို့ သွားစားတာကို
သူ သိနေခဲ့ပါသည်...

သူ အိပ်ရာက နှိမ့်ချသောအခါ
သွက်နှယ်သူ... ဣကိပေါက်စထဲ
တစ်ကောင်အဖြစ် ဖြစ်တွေ့
လို့ရပါသည်...

သူ ယေဘုယျအားဖြင့် ချားနှင့်အတူ... တဖြည်းဖြည်း
တူနဲ့လွယ် ချောက်ချား သွားမိသည်... လှုပ်ရှားစက်...
သူ ဣကိဖြစ်သွားခဲ့ရပြီ...

ဘုရား ဘုရား...
ကယ်တော်မူပါ မိန်းမရေ
အားရေ သမီးရေ.. ငါ
အဖြစ်ကို လာကြည့်ကြ
ပါဦး... မင်းတို့ အယ်
ရောက်နေကြလဲ..

သူ့ဇနီးနွမ်း...
အားသမီးများကို
သုခိတိက ဦးစွာ
သက်ရဟာသပါ..

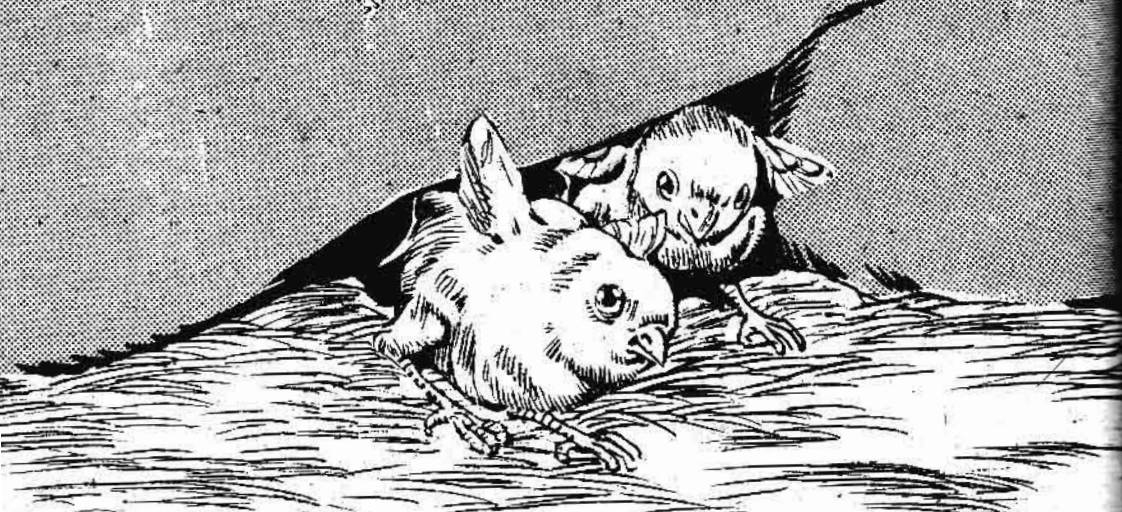

သုတို့ အယ်မြာလဲ... သုကြက်ဖြစ်နေတာကို
သုတို့ သိကြမည် မဟုတ်... ~..

သူ့ကြွက်က
ခြစ်နေကြောင်းကို
သုဇန့် သာ သိသွား
လျှင်... ဘယ်လို
ခံစားရမည်လဲ...

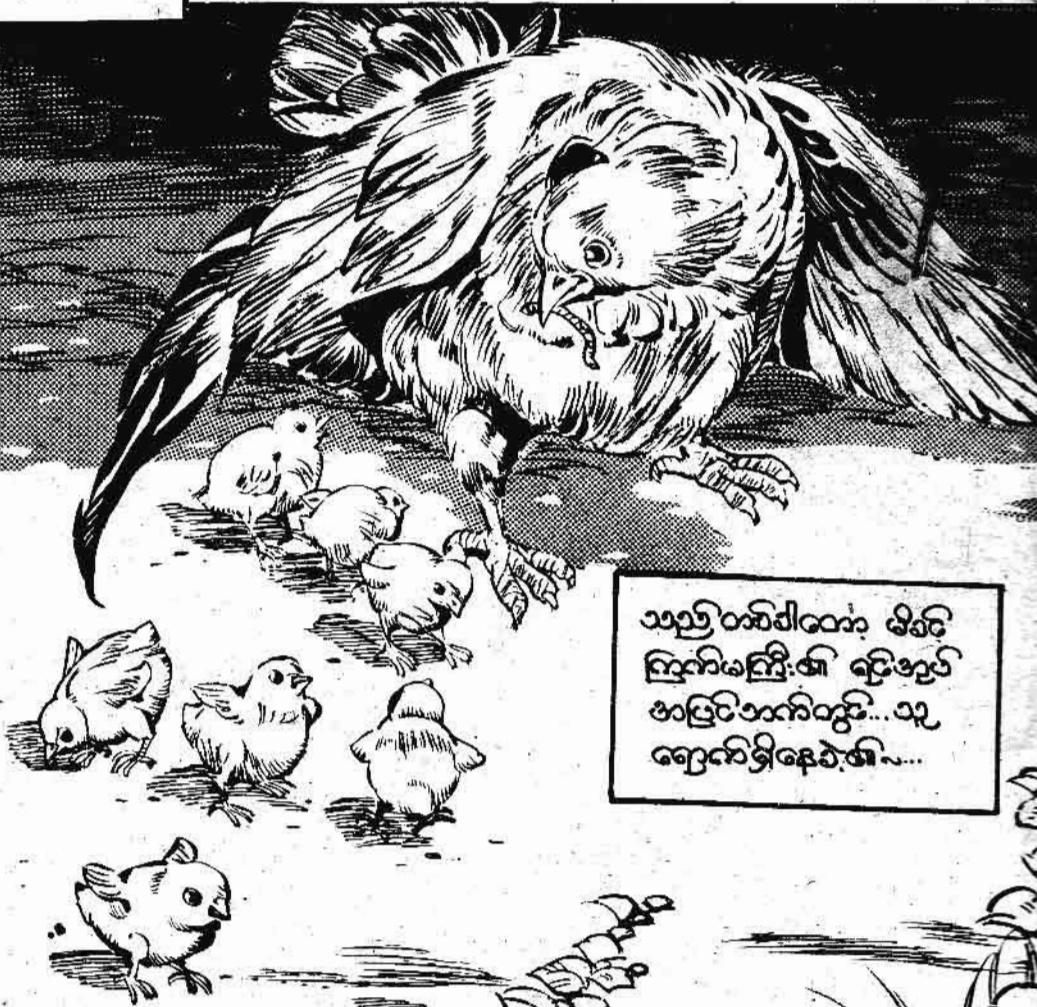

သာ သမီးတွေကလေး ဘယ်လို
ခြစ်သွားကြမည်လဲ... ~...

သုဇန့်ကလေး ဝမ်းနည်းစိတ် ဇာန်စိတ်
အားငယ်စိတ်နဲ့... သိမ်ငယ်စွဲ၊ ခွံစိတ်
တို့ကြောင့်... မျက်စိညှိများ ကျလာမိသည်... ~...

နောက်တစ်နေ့...
နေ့မင်းကြီးရဲ့
အလမ်း ရှောင်
ဖောက်ဖျား...အိပ်
ပျော်နေချေမှ...နို့
လာရပြန်သည်..

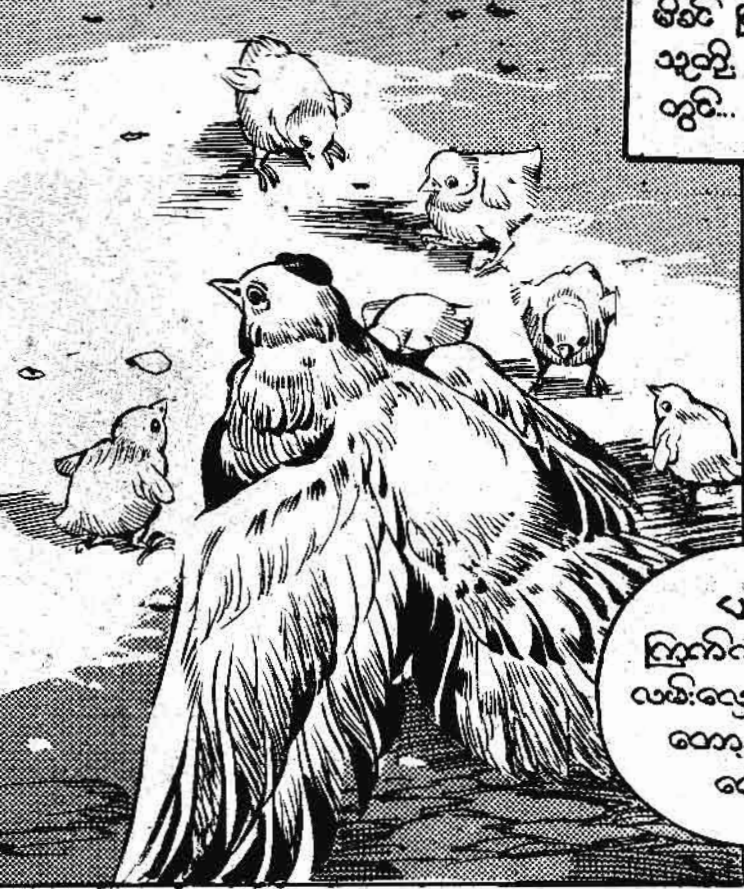

သတ္တိတစ်ပါးကော မိခင်
ကြွက်မကြီး၏ ရှေ့အုပ်
အမြင်ဘက်သို့...သူ
ရှောင်ခိုနေခဲ့၏...

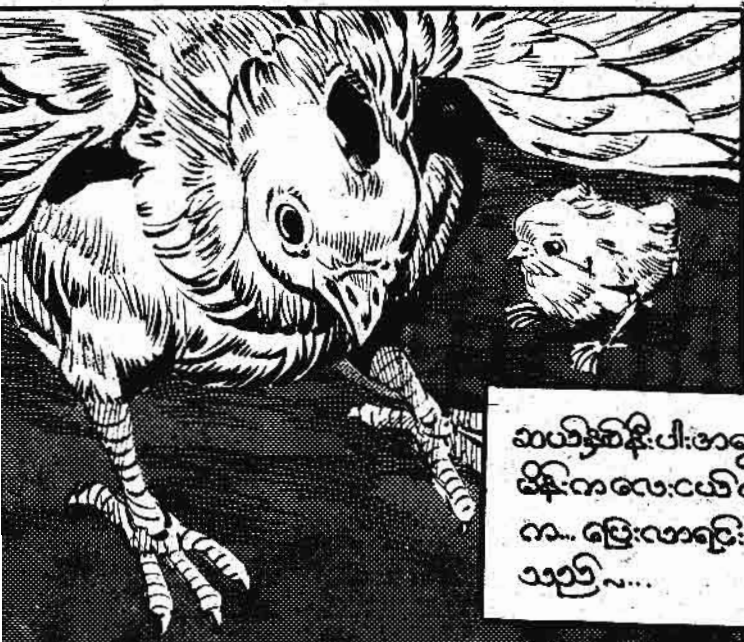
သူ့ရေ ထောက်ပေါ် သူ့ရုပ်ကား လမ်းပျောက်ကြည့်ကော...လမ်းပျောက်ချို့..
ရပြီဆိုတာကို သိလျက်သည်.. သူ့နှံအေးထွက်သည် သူ့ညှိအစ်ကို မောင်နှမ
ကြွက်ပေါက်စလေး ခြောက်ကောင် ကိုလည်း တွေ့ရသည်...
www.burmeseclassic.com

ကလေးက ကလေးက

မိမိ ကြွက်မကြီးက ဖောက်ကြည့်ရင်
သူတို့ ကြွက်ကလေးတွေ၏ နံ့နား
ထွင်း... ဝိုင်းပတ် လှည့်လည်နေသည်

ဟယ်...
ကြွက်ကလေးတွေ
လမ်းလျှောက်နေပြီ
ဟေး...ချစ်စရာ
လေးတွေ...

ဆယ်နှစ်နီးပါးအရွယ်...
မိန်းကလေးငယ်တစ်ယောက်
က... ခြေးလာရင် ခြေးလေ
သည်... န... ၁၄

ပေပေရေ ဒီမှာ
လာကြည့်ပါဦး ပေကတီ
အာနီမြောက် ကြွက်ကလေးက
သမီး အကောင်လေးနော်...

မိန်းကလေးက...အိမ်
ဘက်ကို...လှမ်းဖောက်
မြောက်...သူ့ကို
အသားအဟာကောင်က
ယူငြိမ်းစေ...

သူ... မိန်းကလေးလောက်
ထဲဦး... ယက်ကန်...
ယက်ကန်နဲ့ ပါသွားရ
သတည်း...

ဟိန်း...

ဟိန်း...

ကတော်...

ကတော်...

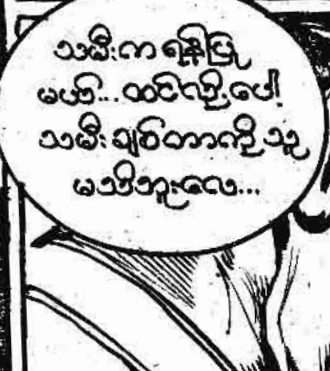
ကြွက်မကြီးက အောက်က
အတောက်ပဲကို ဖြန့်လျက်
မိန်းကလေးငယ်၏အနား
သို့... တို့ကစင်လာသတည်း...

ဟဲ့... ဟဲ့...
ကြွက်နီမ... ချောကိ
ဆွတ်စမ်း...

နွဲ့ကလေးကို
ငါ့ဘာမှ မလှော်ဘူး
သွား... သွား... ဆွတ်စေ့လေး
မို့... ငါ့ကိုကြည့်နေ
တာ...

ထိုစဉ်... ယောက်ျားကြီး
ကစိယောက်...
မိန်းကလေးငယ်၏
အနားသို့ ရှောင်
လာသတည်း... ~... ~...

သမီးက...
သူ့ကလေးကို
သွား ကောက်ယူ
လျှင်ကတည်း...

သမီးက ချောမြ
မဟဲ့... ထင်လို့ပေါ့!
သမီးချစ်တာကို သူ
မသိဘူးလေ...

သုဇာ...ထိုသူကြီး အာသံကို
ကြားဖူးသလိုပင် ဂြိုဟ်ဖြင့်...
ကြည့်လိုက်မိသည်...~

ဟာ...

သု... အံ့... အံ့... ကျွန်ုပ်တို့
သွားမိသည်... မအံ့... အံ့...
မဝန်... ကျွန်ုပ်တို့... ဝါ... ဝါ...
ထိုသူကြီး... က... သု...
သုဇာ... သု...
အာ... ဝါ... ဝါ...
ကြည့်နေတာကို... ~... ~...

ဒါ... ဒါ... အောင်ပျိုပါလား...
ငါ... ငါ... သုဇာ... အောင်ပျို
ပါလား... ငါ... အောင်ပျို...
အိမ်မှာ... ကြည့်လာကြ
နေတာပါလား...

သုဗ္ဗဒြာဏ်က ဝမ်းသာရမယ့်
ဝမ်းနည်းရမယ့် ဖြစ်နေမိသလို...

အံ့မဟဲ့... စုစုပေါင်း
စွန့်ခွာလောက်တောင်...
ပေါက်နေပါလား
သမီး...ရဲ့...

ဟုတ်တယ်
ဖေဖေ ဟောဖို့ ကြိုက်မို့
အပြောကလေးက... သမီး
အကောင်နော်...

အေးပါ သမီးရယ်...
အေးပါ...

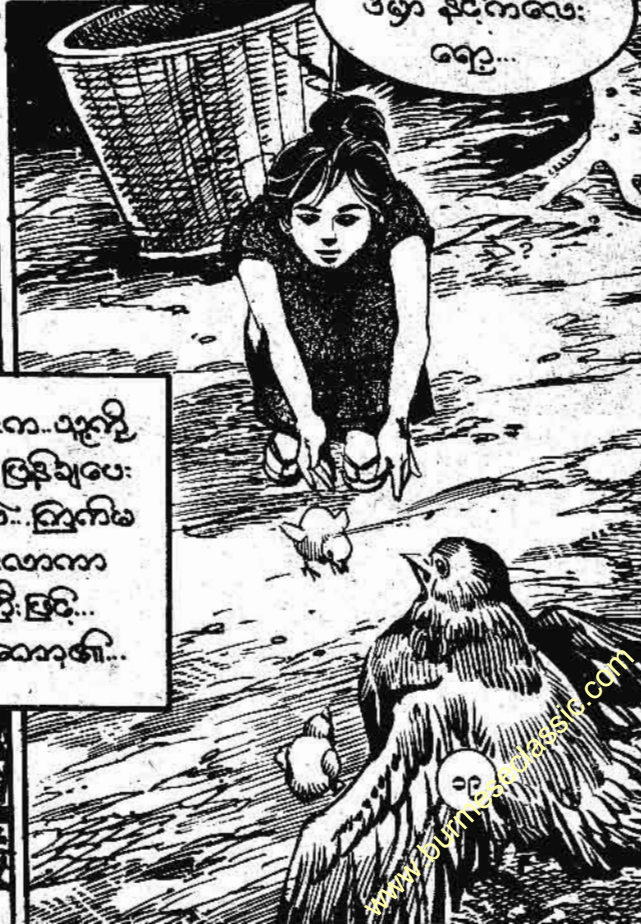
ကဲ...ကဲ...
သမီးလက်ထဲက
အကောင်လေးကို
ဖြန်ချထားလို့က်
တော့...

ဟိုမှာ...သူ
အဖေကြီး သနားပါ
တယ်... သူကလေးကို
စိတ်မပျာ့ဘူး နှစ်
နေတယ်...

ဟဟဟ...
ဖေဖေ...

ကဲ... ကြွက်နီမ
ဒီမှာ နှစ်ကလေး
ရော့...

ကလေးမလေးက... သူ့ကို
အသားအဟာ ဖြန့်ချပေး
လိမ့်ကစဉ်မှာပဲ... ကြွက်နီ
ကြီးက ခြေလှောက်
အထောက်ပံ့ကြီး ဖြစ်...
အုတ်ချလိမ့်ကလေးက...

မောင်ညိုကို ဖြစ်နိုင်ရသောအခါ...လွန်ခဲ့
ပြီးပေမာ ဖြစ်ရပါများကို သူ့အထိရသော
တော့သည်... ..

တောင်တွင်းကြီးမြို့၏ အနောက်ဘက်ဘက်...
အထိရသော နေရာတွင် များစွာ
ရှိသည်... ..

အိမ်ခြေ လေးရာခန့်
ရှိသော ဝှာကြီးမြို့
လေသည်... ..

သူနှင့် မောင်ညိုတို့က များစွာသွားများ
ဖြစ်ပြီး သူ့နာမည်က ဘာနာ ဖြစ်သည်...

သူတို့ နှစ်ယောက်က
ကွမ်းထမ်းရောင်း
သော... အလွယ်ကို
လွယ်ကြလေသည်...

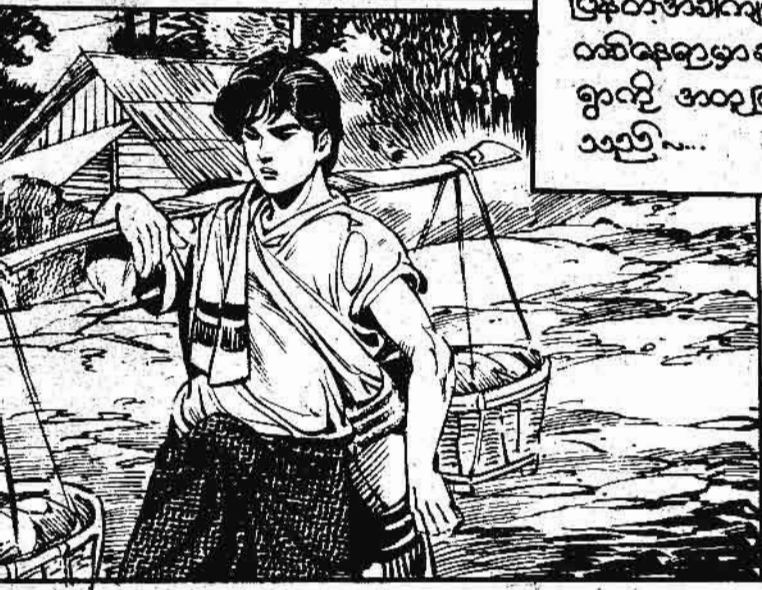

တစ်နေ့ တစ်နေ့ နီးစပ်ရာ ရွာတွေနှင့်...
တောင်ဝဲနှင့်ပြီး မြို့အတွင်းမှာရှိသော
ရွာတွေကို သွားပြီး လှည့်လည်၍
ကွမ်းရောင်း ကြသည်... ~...

ရှေးတံ့ အပါကျတော့...
တစ်ယောက် တစ်ဦးသွား၍
ဦးရှေး ငြိငြိ...

ဖြန်တံ့အပါကျတော့...
တစ်နေရာမှာ ဆုံပြီး
ရွာကို အတူဖြန်ကြ
သတိ... ..

သူနွဲ့ မောင်ညိုမှာ...
အစ်မနော် မျစ်စစ် ကြ
တော့... သူငယ်ချင်း နှော့
ဖြစ်ကြ သတိ... ..

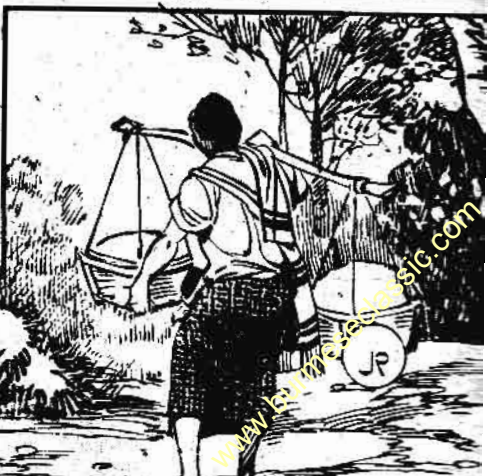
ကံမကောင်းလှသည် တစ်ရက်
ဖွာတော့... သူ့ကွမ်းများဖွာရောင်း
မကောင်းတဲ့ တစ်နေ့ကုန်သည်
အထိ... ကုန်နေခဲ့လေသည်...

ဦး... ဒီနေ့...
ဘယ်လို ဖြစ်တာပါလိမ့်...
တစ်ခါမှ... ဒီလို မဖြစ်ဖူး
ပါဘူးကွာ...

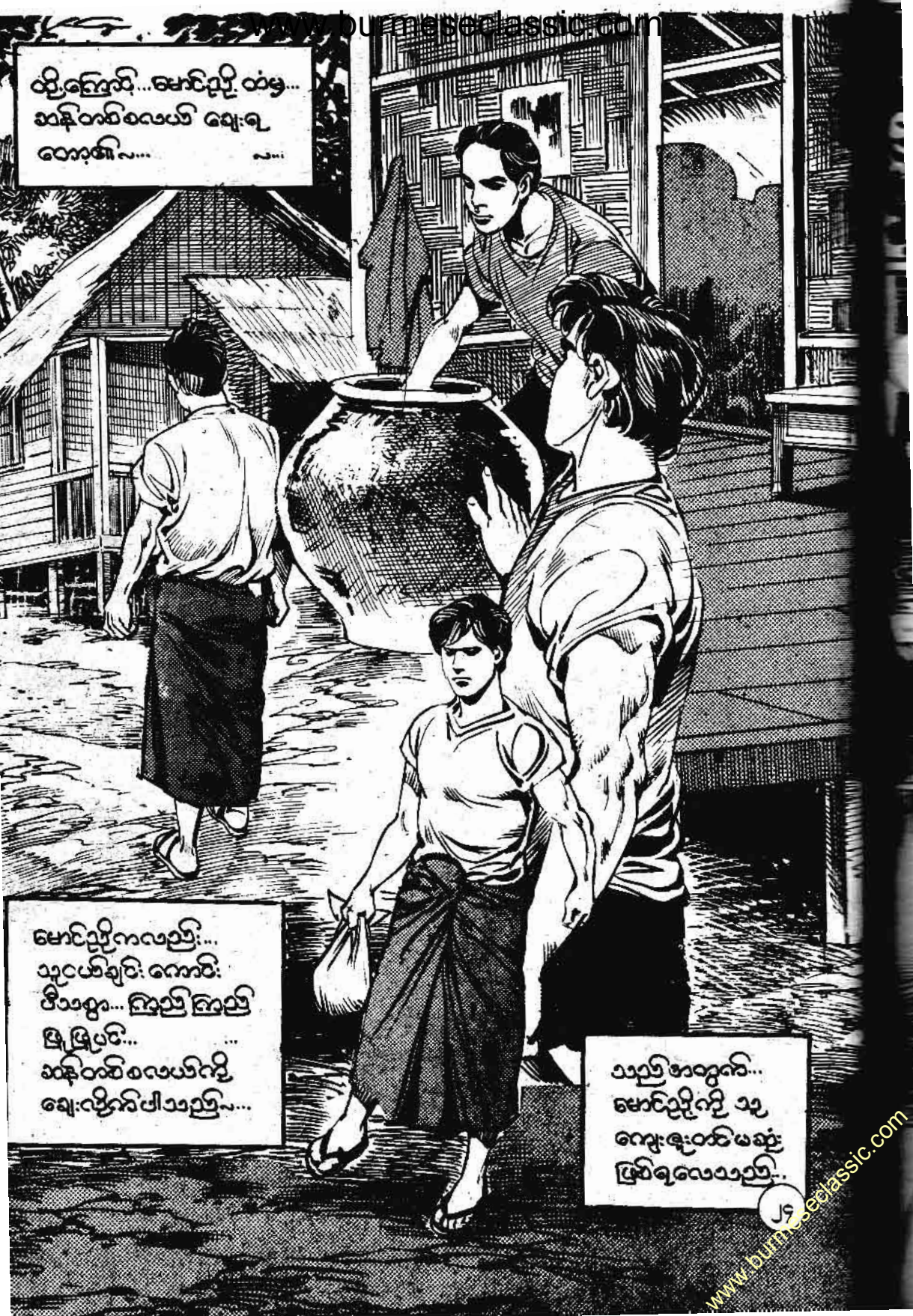

ဟင်...
ဘယ်လိုဖြစ်လို့
ပါမလဲ...

ကွမ်းရောင်းမကောင်း
တော့... ထိုနေ့က...
သန်ဝယ်စရာပင်
ဖွက်ဆံ့မရှိ ဖြစ်ခဲ့ဖူး
လေသည်... ~..

ထိုကေလိ... မောင်ညို ထံမှ...
ဆန်တစ်ဝလယ် ရေးရ
ကော့၏... ~~~

မောင်ညိုကလည်း...
သူငယ်ချင်း ကောင်း
ဒီသမ္မာ... ကြည့် ကြည့်
ဖြူဖြူ...
ဆန်တစ်ဝလယ်ကို
ရေးလို့ကပ်ပါသတည်း... ~~~

သည့်အတွက်...
မောင်ညိုကို သူ
ကျေးဇူးတင်မဆုံး
ဖြစ်ရလေသတည်း... ~~~

ထိုနေ့ ညနေစာအာတွက်...
မိမိတို့ ချေးလျှောက်ဖော
ဆန်တစ်ဝလယ်ကို ချက်၍...
ပိယားစု စားကြရလေသည်။

ဟင်္ဂလိပ်...
ငယ်ချစ်ကို... ထိုစဉ်
မျိုးစုံနှင့် အဖော်ငယ်
လျှောက်ကြ ခြင်း ဟင်
ခြင်း၏... ~...

ခင်းရာဆွေမျိုး ဇွန်ရာ ဟင်းကောင်း
ဆိုသလို စားလျှောက်ကြသည်မှာ
အားရပါးရ... ~... ~...

စားပေးတာကြီးတော့ သူ
မောင်ညိုကို အိမ်ထဲက ထွက်
ခွင့်ပေးခဲ့... ..

မောင်ညိုက... သူ့ထက်စာလျှင်
တွေ့ကြားချေရာလည်းသူ့နှင့်
သူ့ရောက်သည်နှင့် စား
စရာ... ကပ်စုစုနှင့်...
ပျော်ခံတတ်စမြဲ... ..

လာဟော အာဒက်...
မင်းလာမယ်ဆိုတာ
ကြိုဆိုလို့... ငါ့မိန်းမက
လက်ဖက်သစ် ကြို
သွယ်ထားတယ်ကွ...

ဟေ... ကောင်းပါ
လေ့ကွ... စားရသေး
တာပေါ့...

လက်ဖက်သစ်ပေးစားလို့
ရေခွေးကြွက်ပေးပေးတာ
လို့ကံနှင့်... သူနှင့် မောင်ညို
စကားတွေ ယေးဖွဲ့ ဖြစ်
ကြလေသည်... ..

ဒီနေ့ကျမှလွှာ
အာရောင်း အဝယ်
ထိုင်းချက်က လွန်စေ
တစ်ခါမှ... ခြံဖူးပါ
ဘူး...

ဒီလိုပေါ့...
အခက်ရယ်... ဈေးအတတ်
အဝယ်က... အာတစ်လှည့်
နာတစ်လှည့်တော့ ခြံခြံ
စနစ်ပေါ့... ဒီနေ့ လွှာ
မရောင်းရပေမယ့်...

နောက်နေ့ကျတော့...
ရောင်းဖို့ မကျန်တော့
ပါဘူး ဆိုတာတောင်...
ဝယ်မယ့်လူက ဒီနေ့
သေးတယ်ဆိုအင်ဗိုဖျိုး
ပေါ့ကွာ... ဟုတ်ဖူး
လား...

အေး... ဟုတ်ပါတယ်...
ဒီနေ့ အသွက်တော့...
မင်းကို ကျေးဇူးတင်
တယ်ဟေ့...

မင်းဆန်ချေး
လို့ကလေး ငါ့အားစ
ဒီညနေ အုမိရ
တာပဲကွာ... ၂၇

ရင်တယ်
ဘာခက်ရာ ငါတို့က
အောင်ဆန်း...
တစ်ပေဘက်မှာ မရှိရင်
တစ်ပေဘက်က...
ကူညီချေးငှားရ
မှာပေါ့...

အေး... ငါကွာ...
မင်းလို့ အောင်ဆန်း...
ဒါကွာ...
ကံကောင်းတာပေါ့...

ကဲ... စားလို့လည်း
ကောင်း... စကားကလည်း
ကောင်း နေတာနဲ့...

အချိန်တောင့်
အတော်လင့် ဖြစ်ကွ
ပြန်မှပဲ...

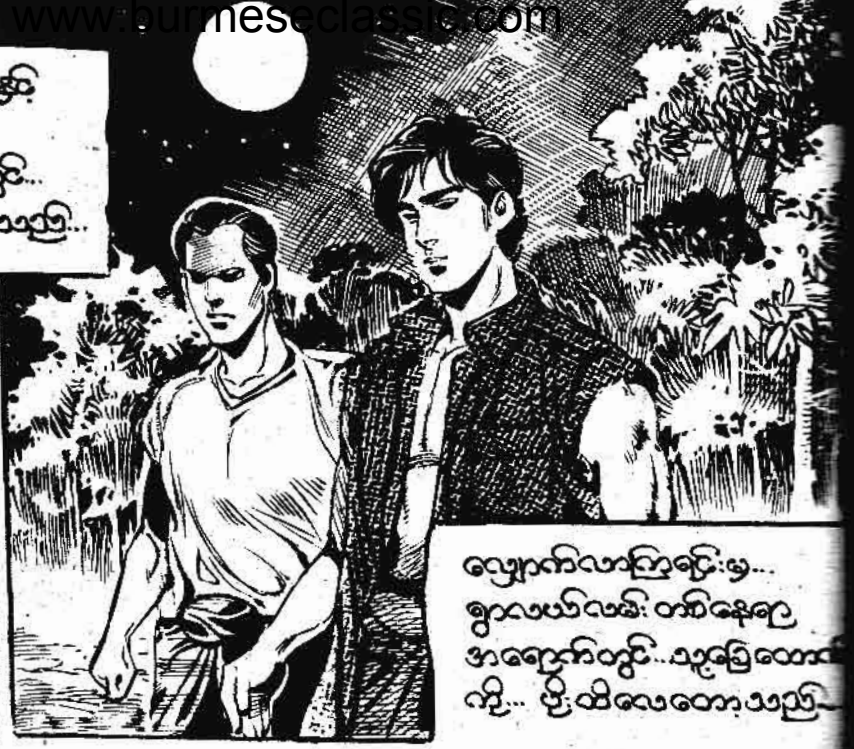
အေး... ငါလဲ...
အညွှန်း... မြေလမ်း...
ကျောက်စင်း... မင်းကို
လျှောက်ဖို့မယ်...

မောင်ညို အိမ်က ထွက်လာတာ
ညို အတော် နက်နေပြီ... လက
လည်း... သာနေလေသည်... ~...

မောင်ညို အိမ်က...
ရွာအရှေ့ဦးမှာ
ဖြစ်ပြီး... သူ့အိမ်
ကတော့... ရွာ
အနောက် ဦးမှာ
ဖြစ်လေသည်...~

မောင်ညိုက ရွာလယ်ဦးထိ
သူ့ကို လိုက်ဖို့ ပေးလေသည်...
၂၉

ဝကား: တာပြောပြောနွှဲ
နှစ်ပေတင်ဒါ:
လရောင်အောက်တွင်...
လျှောက်လာတဲ့ ဤသည်...

လျှောက်လာတဲ့: မ...
ဈာလယ်လမ်း: တစ်နေရာ
အရောင်တွင်... သူ့ခြေထောက်
ကို... ဗို: ထိလေတော့သည်...

ပြုတ်ကျသွားသော သူ့သန္ဓာကိုယ်ကို
မောင်ညိုက ဖွေဖျက်ပြီး ထွင်ထွင်ခေါ်သည်...

ဘခက်...
ဟေ့ကောင်...
ကခက်..

မောင်ညို ခေါ်သံတွေ
သာ... ထပ်သွားပေမယ့်...
သူကတော့...ဘာမှ...
မတုန့်ပြန် နှိုင်းတော့...

ထိုဥှုမှာပဲ...
မောင်ညိုလက်ခေါ်
မှာတင်...သူ
သေဆုံးခဲ့ဖူးပါသည်

သူ သေသင်လေးမှာ
မောင်ညိုထံမှ... ဈေးထား
ခွဲမိသော... ဆန်
တစ်စလယ်အကြောင်း
ကို... သတိတရပြောခဲ့
လေသည်။

ဈေးထားတဲ့.. ဆန်
တစ်စလယ်ကို
မောင်ညိုကို ဖြန့်ပြီး
ဆက်ရပြီး မယ်ဟူတွေ
ရင်း... သူသေဆွဲခဲ့ရ
လေသည်။

သူတော့... ဒီအခွဲအလမ်းကြောင့်...
သူ့... သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူ...
မောင်ညို၏ အိမ်တွင်...
ကြွက်ကလေးဟာ ဖြစ်နေခဲ့ရဲ့
ဗြဲကော့.....

သူညိုအစ်ကို မောင်နှမတွေ ဇာတာစားကြ ပြောပြောနေကြပေမယ့်... သူကတော့...
မောင်ညိုကို အိမ်ပေါက်ကပ်ကာ... တွေ့တွေ့ထောင်ကြီး ကြည့်နေခဲ့မိသလိုပေး...

အချိန်ရော့ထိ ခြောက်လဲသောယဉ်နှင့်
အမျှ.. သူ့ယဉ် ကြက်ဖကြီးကစီကော်
အဖြစ် ရောက်ရှိ နေခဲ့လေပြီ... ~..

အရှေးအတော် ဝံ့ဝံ့
လှလှ... အရှေ့အာရှ
စိုစိုဖြင့်... ရှေ့ ဆိုညွှား
သော.. ကြက်ဖကြီးကစီကော်
ဖြစ်သည့် ~..

လှလှကိတ်
ကော်ဖကြီးကော...
ရှပ်ပဲ..

သုတေသနက ချီးမြှင့်ကြကုန်ကြပြီ
မဟုတ်ဘဲ တိုက်ကြကုန်ကြပြီ
ဖြစ်နေပေမယ့်ကြောက် နောက်ညှို့
အကြိုက် ဖြစ်ရကော့သည်...

မောင်ညှို့က ကြောက်တိုက် ငါ့သနားပါသည်
သို့ကို လက်သပ် ဈေးလာကား... တဖြား
ကြိုက်များ ဖြစ် သွပ်လက်ချပေးလေသည်...
www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့ သူ့ကို... အခြား
ရွာတစ်ရွာမှ... တို့က
ကြွက်ဖ တစ်ကောင်နှင့်
ကြွက်တို့က ဖွဲ့လှုပ်နေ
စီစဉ်ကြသည်... ~

ဘယ်လိုလဲ
ကိုညို... နိဖျားကောင်
ကြီးက... အဲဒီကောင်တွေရဲ့
ကြွက်ကို အလွယ်လေး
ဆော်လို့က မှာမူ...
ကွန်တော် ရဲ့ကြီး
ခြောက်တယ်...

ဟွန်ပါလော့
ခံလှဇေ...

ခြောက်... ကျယ်ခြောက်
တာ... ပတ္တမြားစမ်းပါများ...
ကိုညို တွေထပ် မိုက်ရ
ရင်သာ ကျယ်ကို
အဝတ်တို့က...

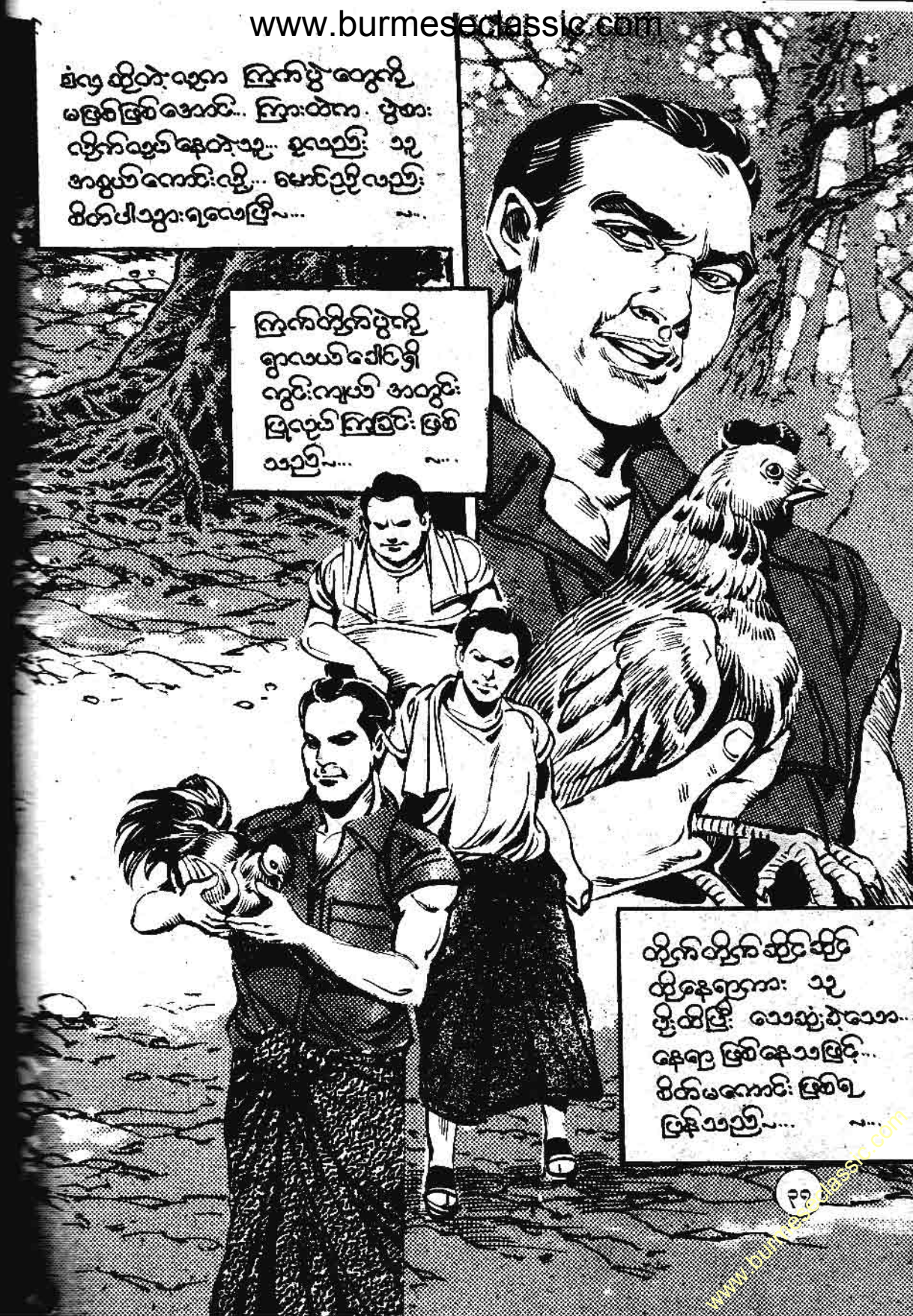
ကြွက်ကြီး...
ဒါဆို ဆန်လှောင်

စံလှ ထိုဝါးလျှော့ ကြက်ဗွဲတွေကို
မဖြစ်ဖြစ်အောင်... ကြားထဲက ဗွဲစား
လျှောက်လှည့်နေတဲ့သူ... စွယ်စည်း သူ
အာရှယ်ကောင်းလို့... မောင်ညိုလည်း
မိတ်ပါသွားရလေပြီ... ~...

ကြက်တိုက်ဗွဲကို
ရှာလယ်ခေါ်ငါ့
လွင်းကျယ် အာတွင်း
မြို့လှည့် ကြီးကြီး ဖြစ်
သေညှိ... ~...

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်
ထိုနေရာကား သူ
ဗွဲထိပြီး သေဆုံးစံသော...
နေရာ ဖြစ်နေသဖြင့်...
မိတ်မကောင်း ဖြစ်ရ
ဖြစ်သည့်... ~...

ကွင်းလယ်အတွင်းထွင်း... သူ့နှစ်
သမီးကို ယှဉ်ဖြင့် တွန်းမည်...
အခြားရှာက တွန်းကြွက်မလွှဲ
တစ်ကောင်တို့က နေရာယူ
လျှောက်ကြသည်.....

ကွင်းပတ်ပတ်လည်
မှာတော့... ကြွက်ဖွဲ
ပရိသတ်က စတင်ကာ
လှည့်သည်.....

ကဲ...နီဖြောကါကြီး...
ပွဲဗြိတ္ထုကိ အောကိပွဲလေး...
ဝေဗြိကိဝမ်းပါကွာ...

သူ့ကို အောင်ဗြိက...
နီဖြောကါကြီးဟုခေါ်ကာ...
ခေါင်းကို ပွတ်သတ်ပေးစဉ်...
ဖြောလေသေဗြိ... ..

အောင်ဗြိ လှိုဗ်...ဝမ်းပကိ...
ကြွကိမကြီး...၏ သာဓက
လှည့်... ဖြောဗြိကိပါသေဗြိ...

ဟေ့ကောကိ
ငွေနှားကြီး... အပီကိဗြိ
နော်... ဗြိဗြိဗြိ ငါက
မာ...ကို အပီကွာကိဗြိ
မှာကွ...ဟား...ဟား...

သဒ္ဓါနှစ်ယောက်က... ခြောက်...
သတ္တိနှင့်... သူတို့ကို ကွင်းထဲ
ပို့... စုပေးပေးကြပါသည်...

တိုက်ကြကိမ်းကြီး
နှစ်ကောင်ဖြစ်သည်
သူနှစ်ယောက်ကြီးတို့
မုက်နှာချင်းဆိုင်
ပြောဆိုနေကြပေပြီ

သားကြီး
နီရောက်ကြီး...
တိုက်ဟေ့... အနီ
တိုက်ဟော့...

မောင်ညိုက... သူတို့
နောက်မှ... ဒေါက်
အားပေးနေသည်

သူက အသံကွန်ဒေါက်ဟန်
ပြော... ဝှေ့နားကြီးကိုပြော့ခွယ်
လိဗ်ကိသံဉာဉ်... ဝှေ့နားကြီး..
ကလေးဉာဉ်... ပြန်ခွယ်သံဉာဉ်..

ဟုတ် ငြိမ့်
သုပစ်လုပ်စား...
၆၆

ကွမ်းလယ်ပေါ်ကတစ်
သုတ္တံ၊ နှစ်ကောင်...
အာဇာနည်အလှူခွင့်ပေး
ကြသည်... ~...

သုကာ အာဇာနည်အလှူခွင့်...
ငွေနှစ်ကြိတ်ထက်ပေးသည်...

ငွေနှစ်ကြိတ်...
သုတ္တံကို အသက်
နည်းနည်းကြီးစွာ
ပေးသည်... ~

သုတ္တံကိုစာလျှင်...
ဖျက်လက်မှာ ထိပ်မရှိ
နည်းနည်းပေးနေသည်...

နှစ်ကောင်စလုံး
ဟာပြန်အာရုံနဲ့...
နွတ်အဖိုးဖြင့်...
ဆီခါကြပေါက်
ကြည့်ပါ... ~... ~...

ငွေနားကြီးက...
သူတို့ကကွက်
ကွဲ... အရှောင်...
ဒလကြမ်း ဖြန့်
တိုက်သည်...သူ
နည်းနည်းနာ
ပျား၏... ~... ~...

ငွေနား

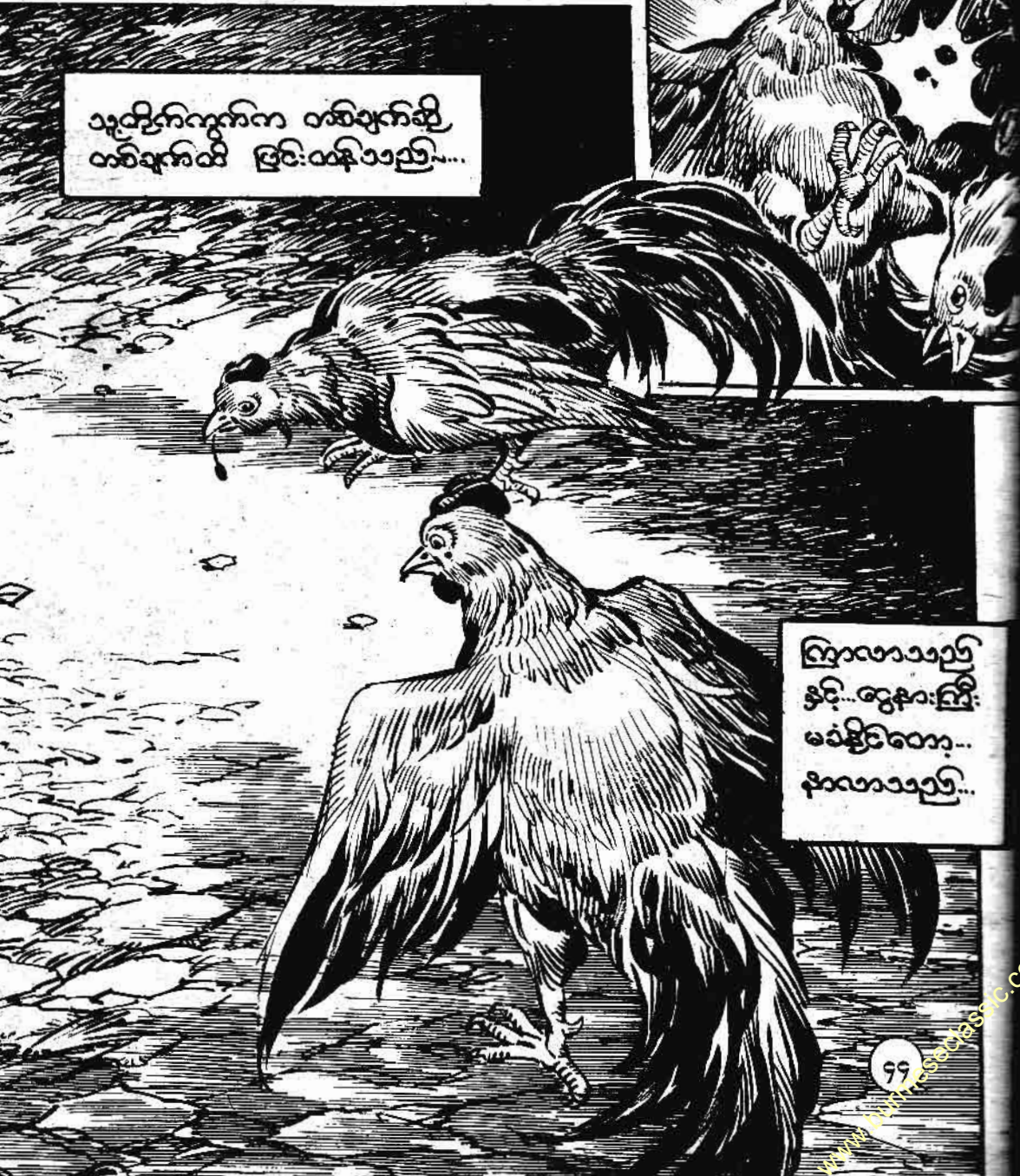
သို့ပေမာ ငွေနားကြီးက သူ့ထက်
ပိုနာသည်... ~... ~...

တွေနားကြီးက အနားခံ
ပြီး...တိဗ္ဗကနေသဖြင့်...
သူက သူကလောက်ထိ
ကို...စေတီက ဖြန့်
တိဗ္ဗကနေသဖြင့်... ~~~

သူတိဗ္ဗကလောက်ထိ
တိဗ္ဗကထိ ဖြင့်...ထန်သဖြင့်...~

ကြာလာသဖြင့်
နှင်း...တွေနားကြီး
မခံနိုင်တော့...
နားလာသဖြင့်...

သူက အဲဒါနဲ့
ဆက်လျှင်ရော ငွေနား
ကြီး... လှည့်ပြေးတော့
သတိ... ..

ငွေ... ငွေ...
ငွေ... ငွေ...
ငွေ... ငွေ...
ငွေ... ငွေ...
ငွေ... ငွေ...

သူက... မလျှော့သေး
အဲ... ငွေနားကြီး...
ကို... ဆက်လျှင်သတိ

တော်ပါတော့
အားကြီးရယ်... အေး
ပါတော့...

မောင်ညိုက...သူ့ကို
နမ်းရှုံ့လို့ကရည်း...

တော်လှိုက်တဲ့
ပေဘားကြီးကွာ...
ဟား...ဟား...ဟား...

မောင်ညို တကားကို ကြားတော...သူ
ပျော်ရွှင်သွားရတာ... အားရ ဖီးရ
တို့လို့ခေါ်ပါတော့သည်...

ဒီအချိန်မှာ ကြောက်စွာကြီး
စံလှ... အနားရောက်လာပြီ...
ဝမ်းသာအားရနှင့်...

ကဲ-တွေ့ပြီ
မဟုတ်လား ကိုညို...
ခင်ဖျားကောင်ကြီးက စိတ်
ချချယ်တယ်ဆိုတာ... ချက်ခွင်း
ကို... အစွမ်းပြတာပဲ
လေ...

ဒါဆို... ကျုပ်ကို
အဝတ်ပြန်ပေးရော့...
တိုက်ဖွားလား
ကိုညို...

အေးကွ...
ပွဲချိန်ကောင် သိပ်
မကြောက်တော့ဘူး...
ဟိုကောင်ဖြောတာတန်း
နေတာပဲ..

အေးပါကွ
တိုက်ရမှာပေါ့...
ဘေးကိစ္စပါ သပ်သပ်
မင်းကို ငါ ပေးဦးမှာ
ပါကွ...

အို... ဟို...
ဒါဆိုပြောတာ စံလှ
တို့... လန်းဦးပေါ့ဖျား...
ဟား... ဟား... ဟား...

ထိုအချိန်မှစ၍ မောင်ညိုက
သူ့ကို ကောင်းကောင်းရှေး
ကောင်းကောင်းထားသည်...

အိမ်တစ်ခုထဲမှာ
ခွံ... တယုတယလည်
လွန်းသဖြင့်... မောင်ညို
မိန်းမကောင်...
ခြောက်လာသည်
အထိ... ..

ကိုညို... ခင်မလည်း
အဲဒီကြွက်နဲ့ပဲ အချိန်
ကုန်နေတော့မှာ
လား...

တကတည်းက
ကျုပ်တို့ ခြံနေတယ်
ဆိုတာကော သတိမှ
ရသေးရဲ့လား...

အိုလွှာ...မင်းကလည်း
နိဗ္ဗာန်ကြီးက...
ကော်ကော် အလျှိုးပေးတယ်
ကွ...မင်း အာသိလှိုင်...
ဥတလော တွေ့ခွင့် နေတာ
ဒီကောင်ကြီးကြောက်လွ
သိရဲ့လား...

ဟွန်း
ဟွန်းဟွန်းဟွန်း...

အောင်ညို မင်းမလည်း
မြည့်တွန် ကောက်တီးဖြေ
အိမ်တက်ကို လှည့်တွက်
အားကောင်း... ~...

မောင်ညိုကလည်း ဘယ်နားကို သွားသွား
သူ့ကို ရွှေစွမ်းထဲ ချိတ်က ကော်သွားတတ်
လေသည်... ~... ~...

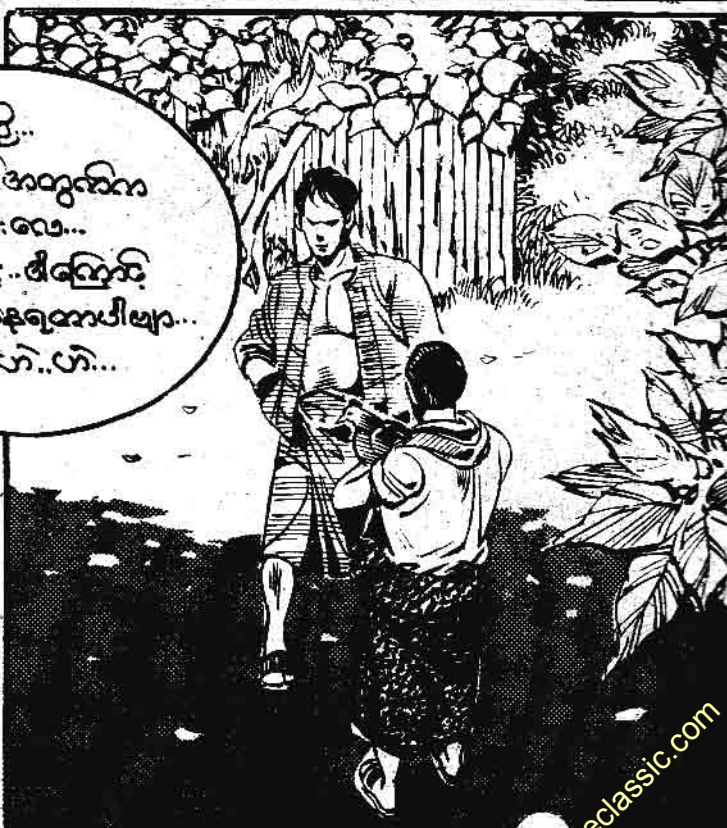
ကြိုတော့... ရွာထဲက
လူတွေကပါ ခြောက်
ကြလေသည်... ~...

အောင်ညိုတို့များ
 ကွာ... နိုဗြောက်ကြီးကို
 လက်ကကို မချတော့
 ပါလားကွ...

မချဆို...
 ကွန်တော်အထွက်က
 တွေထွက်ကြီးလေ...
 ကိုဗိုလုံးရဲ့.. ဒီကြောင့်
 ကျွန်တို့နေရတာပါများ...
 ဟဲ့..ဟဲ့..ဟဲ့...

နောက်ပြင်တွေ
လည်း... ရှိသေးတော့
ပျူအာတွက် နယ်မြေ
မိမိ...အောင် သွားလေရာ
ခေါ်သွားရတာပေါ့!
ဗျာ...

အေးပါကွာ
အေးပါ... ဒါနဲ့...နောက်
တစ်ပြင်က... ဘယ်မှာ
ဖြစ်မှာလဲကွ...

အရှေ့ရွာမှာ...
ဖြစ်မှာ...ကွ...နဲ့...လဲနဲ့

အရှေ့ရွာ...
ဒါဆိုကတော့...အဲဒီ
နာမည်ကြီး...နေထိုင်
တော့...ရွှေမျက်နှာ
ပဲ...

ဟင်္သာဝယ်
ကိုဖို့လုံး... အဲဒီ
ရွှေမှောင်ကြီးနဲ့ပဲ
တွေ့ဖွား...

အေး...အဲဒါဆို
ရပြီတော့... လာ
အားပေးရဖွားပေါ့
ကွာ...။

လာဖို့များ...
နီပြောင်ကြီး... ဒီလိုပဲ
ကတော့...ကိုဖို့လုံး
စားဆိုင်ကာဝယ်ကျွေး
မယ်များ...

ဟ...အဲဒါဆို
လာမယ်ကွာ...အားပေး
လို့ကတော့... ဖြိုးလုံးကို
ရွှေဆုံးက ရှောင်မယ်
ဆိုတာ စိတ်ချရဦး...

တကယ်တမ်း အရှေ့ရွာ... ရွှေမှတ်ကြီးနဲ့ တွေ့တော့...
သူတွေတွေ ဗိုဇွဲ: ဆူကြွလာရသည်... ရွှေမှတ်ကြီး:
ဆိုးတဲ့ကောင်က... သူ့နှင့် အလုံးတူ ဒေါက်တူ ဆိုက်တူ
ဖြစ်နေသည်...။

ဒါကြောင့် သူ ပုံစံ
ကတည်းက... တွက်ဖတ်
ကိုပဲ ဗွတ် ဇွဲ: တွက်ဖတ်
လွန်ကဲတဲ့ အင်...။

ရွှေမှတ်ကြီး ဆိုးတဲ့ကောင်... ပင်လည်း
မကုန်ဘဲ ရေလည်း မရှာနိုင်တော့ဘဲ
ဖြစ်သွားရတော့သည်လေ...။

မောင်ညိုတို့ အဖွဲ့တွေ
အောင်ဗွဲ့ကို အပီနွဲ့နေစဉ်
ဈာပဲ... ဗွဲ့စား... ဝံလှက... နောက်
တစ်ဗွဲ့... ချိတ်ပေးပြန်သည်...

မောင်ညို
ဦးစွာ
ဦးစွာ
ဦးစွာ

ငါ့ဆူ နီမြောက်ကြီး
နီ့မှ... တိုက်ချင်တာတဲ့လား...
အေး... လေ... ဒီတော့လည်း...
အားနာပါးနာနဲ့... လက်ခံပေးရ
တော့မှပေါ့ကွာ... ဟား
ဟား... ဟား... ဟား

ဒါပေါ့...
ကိုညိုရယ်... နီမြောက်
ကြီးက... ဗွဲ့တိုင်းအောင်
ဝံလှတို့လည်း အကြံထောင်
ဗွဲ့လမ်းနော် ဗွဲ့လမ်း...
ဟား... ဟား... ဟား...

သို့နှင့်...ကောင်ဘက်
ရွာမှ... ရွှေမောင်းဆို
သည်... ကောင်ကြီးနှင့်
တော့တော့... ထုံးစံအတိုင်း
သုဉ်ကပဲ... ကောင်ကြီး
တိုက်စစ်ကို ဖွဲ့သည်...

ဖြစ်ချင်တော့... ရွှေမောင်းဆိုသည်
ကောင်ကြီးကလည်း... သုဉ်ကပဲ...
တိုက်စစ်သမား... မွဲ... မွဲ... ကြမ်း
တော့သည်... ~... ~... ~...

နောက်တော... သူကပဲ နှိတ်ချားပေးတာ... ကပ်နွဲ့သွားတဲ့... ဒါပေမဲ့... သူ့မျက်နှာ ကပ်ခြင်လုံး မှာပဲ... ဒုက္ခရဲ့ ဒုက္ခမျက်နှာနဲ့ အညှိအမညှိ... စွဲသွား ရဲ့... ~... ~...

မောင်ညိုက... သူ့... ဒုက္ခရဲ့မျက်နှာကို... ဆေး... ကပ်ညှိပေး... သွား... နုနွဲ့... သိပ်ပေး... သွား...

တော်လှိုက်တဲ့... သားကြီး... ရယ်... မင်း... ဒီကောင်ကို နွဲ့မယ်ဆိုတာ ပေးကြီး... ကြိုဆိုတာပေါ့... ဟား... ဟား...

မောင်ညိုက သူ့နွဲ့တဲ့ သားကြီး... ပျော်ရွှင်ထမ်းသာ နေလေ... သွား... ~...

သို့နှင့် နောက်တစ်လ... ကြာသည်
အချိန်မှာတော့... လောင်းခြင်း
ဖြင့်သာသည်... ဖိနပ်ပွဲတစ်ခုဖြစ်ပြီး
ဖြစ်ပါသည်...

သူ ရွတ်ဆိုနေသည်
အကောင်ကြီး နာမည်
က... ဗြိတိသိတ်...

တကယ်တမ်း ဆုံကြသည်အခါမှာတော့ သူ ဖြည့်
ရသည်... ဗြိတိသိတ်ဆိုသည်အတိုင်း တကယ်
ဖြစ်မည် ကောင်းကြီးမှန်း သူ သိလိုက်ရသည်...

ဒါပေမဲ့ သူ့အဝက... သတိ
အာဗြိက... စေ့ရှေ့ကရသည့်
ဘဝဆိုတော့... လည်း... နောက်
တို့နဲ့ နေလို့ မဖြစ်... ..

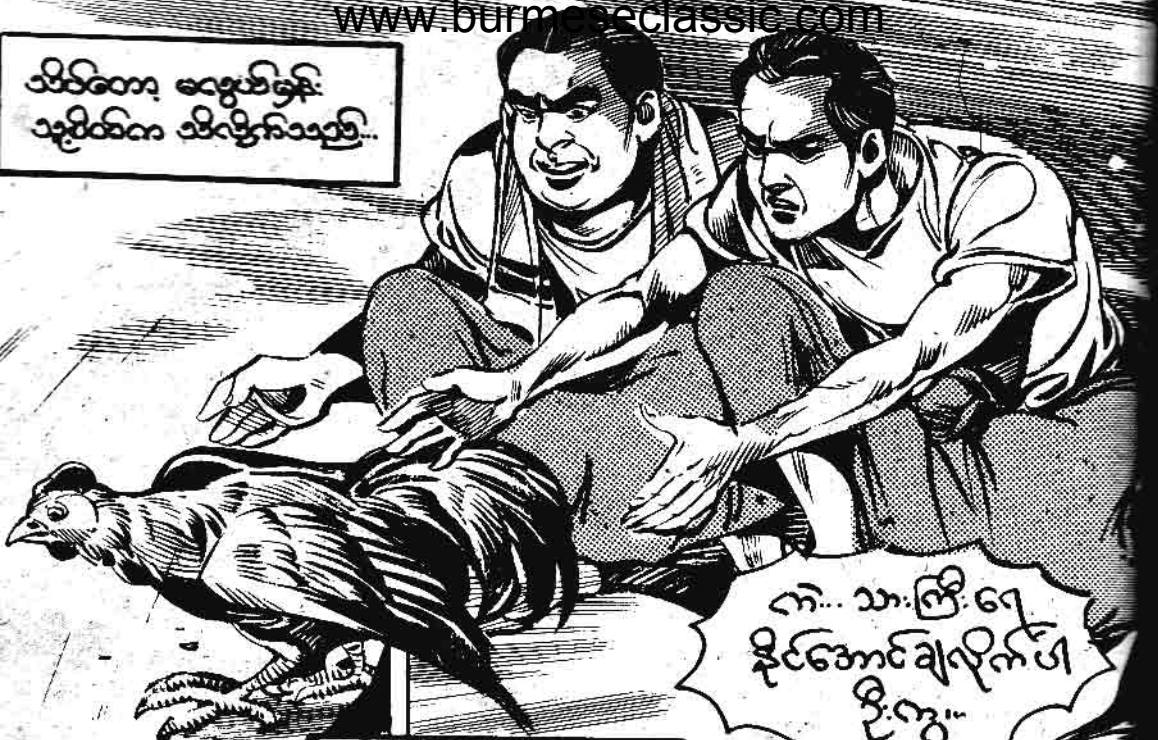

ဒါကြောင့် သူကလည်း ဖြိုကိတာ ငါကလည်း
နိမြောက်ကြီး ဆိုသည်... မနိဖြင့်... အသံကောင်း
ဟာပြုလုပ်ကိတော့သည်... ..

သည်အင်...
ဖြိုကိတာကလည်း
မမူသည် ဗွံဖြင့်
ပြန်ဟာပြုလုပ်ကိတာ
နား... တောင်းအပ္ပာ
မကတိပါပဲ... ..

သိပ်တော့ လေ့လာကြည့်
သူ့ပိတ်က သိပ်မြက်သေသည်...

ကဲ... သားကြီးရေ
နိုင်အောင်ချလိုက်ပါ
ဦးကွ...

မောင်ညို၏ ဒားပေးသံ
ကြောင့်... သူ့ရဲပိတ်က
ဝင်သွားပြီး တစ်နေ့ထိုး
ဖြောင့်ပိတ်ကတော့၏...

ဟိန်း...

မြက်ကော့ ရှက်တော့ရှက်မို့ အာပိတ်မိသွားကာ
လည်ထွက်သွားသေသည်...

သို့သော် ဗြိတိသိတ်ကား...
ဗြိတိသိတ်: ဗ... သို့သော် ဗြိတိသိတ်
ဗြိတိသိတ်ဆက်သည်... ~...

ဗြိတိသိတ်ကား...
ဗြိတိသိတ်: တစ်ခု
ဗြိတိသိတ်: တစ်ခု
ဗြိတိသိတ်... ~...

ဗြိတိသိတ်...
ဗြိတိသိတ်...
ဗြိတိသိတ်...

ကောင်းလမ်းတို့
နှစ်ကောင်သာ...
ဘဝစ် ဗြိတိ...
ကျားတစ် ဗြိတိ
ဗြိတိနေကော့...
www.burmeseclassics.com

သို့သော်... အချိန် ကြားကာလအတွင်း...
အထိနာရအသံ... ဖြစ်လာကာ... သူ့ထက်...
အကောင်ကြီး... အထိအားပါကြီး... သဖြင့်...
သူ... မခံနိုင်တော့... ~... ~... ~...

...သားကြီး...
ခွန်ထူး... ခွန်ထူး...
ပျိုကောင်မြေ...
တော့မှပဲ...

မောင်ညိုရဲ့ အားပေးသံကို
သူ ကြားရတော့လည်း...
ထက်... မောင်... မောင်...

သူ့မျက်စိတွေဟာ ဖိတ်လှည့်တက် ဖြစ်
နေပြီ... မျက်နှာတစ်စုံလှည့်လှည့်...
ဖူးတောင် နေပြီ ဖြစ်၏... ..

မောကလည်း မော
နေပြီ... ခေါင်းထဲမှာ
လည်း... မှုတ်နေပြီ...
ခွပ်ရင်း... ခွပ်ရင်း... မှ...
တစ်ဖက်မှ...
ဖိုက်တာကြီးကို သူ
မမြင်ရတော့...

သို့ မျက်လုံးများ ပိတ်
သွားကာ... မျက်နှာပေါ်
သွေးများ စီးကျလာသည်...
သို့ ခြေထောက်များက
ယဉ် နှဲလာသည်...။

ဟုန်း...

ထို့အပြင်...
ဖွန်းသန်အသံနှင့်
အတူ...ကပ်ဖက်
မိမိရချဉ်းပွတ်
ထည့်လှိုက်ရ

သို့မှာ ရွေ့ယဉ်ကာ
လဲကျသွားရတော့သည်..

ဟာ... နီဗြောကိကြီး
လဲလှအားဖြင့်... မေမိဗွင်
တော့အားဟော့...

နီဗြောကိကြီး
ရှုံးပြီဟော့...

မောင်ညို
ရှုံးပြီကွ...

၆၆
တော့...
ကုန်ပါပြီဟော့...

မောင်သံတွေ ဆူညံနေတုန်းမှာပဲ
တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ့ခြေထောက်
နှစ်ချောင်းကို ဆွဲယူပြီး ဆွဲပစ်ကြပြီ
လို့ကိပ်သလို... ~... ~...

ငိုနေတာ မောင်ညိုပဲ ဖြစ်ပါသည်..

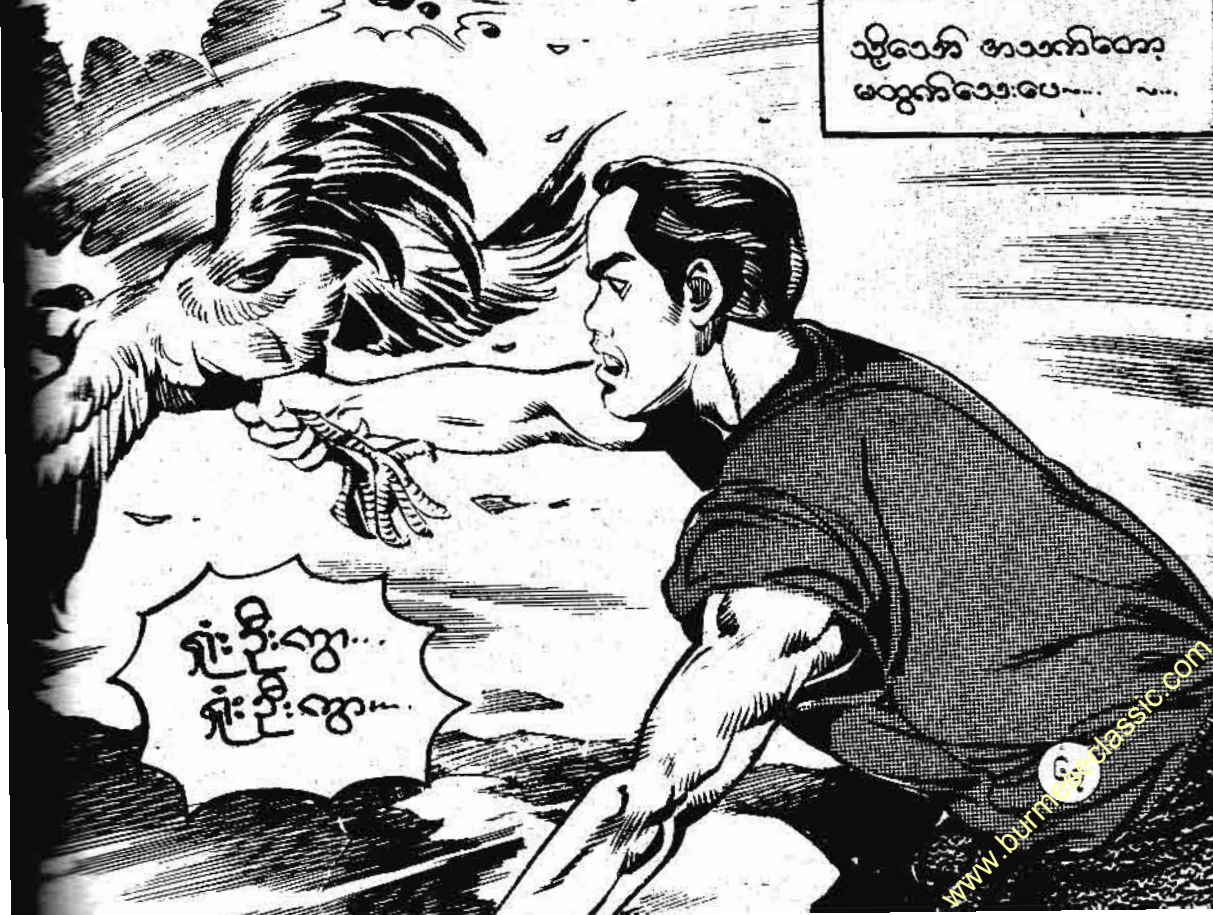
ဂါယက...
သောကသုံးကျောင်း
ကြွက်စုတ် ကြွက်နာ
သေတာကောင်း
တယ်!...

မောင်ညိုက ဒေါသဖြင့်...သူ့ကို
ဖြောင့်ထက်၌...ရွှေက ရွှေက
ရှက်နေသဖြင့်...သူ အသံပင်
မထွက်နိုင်တော့... ~~~

သို့ပေမီ အသက်တော့
မထွက်ဘေးပေ... ~~~

ရှုံးနိ့...
ရှုံးနိ့...
ရှုံးနိ့...
ရှုံးနိ့...

ဟာ... မလွတ်
ပါနဲ့ မောင်ညိုရာ...
သူ့မှာ အမောဆိုနေရ
တဲ့... အထဲ သေသွား
မှာပေါ့...

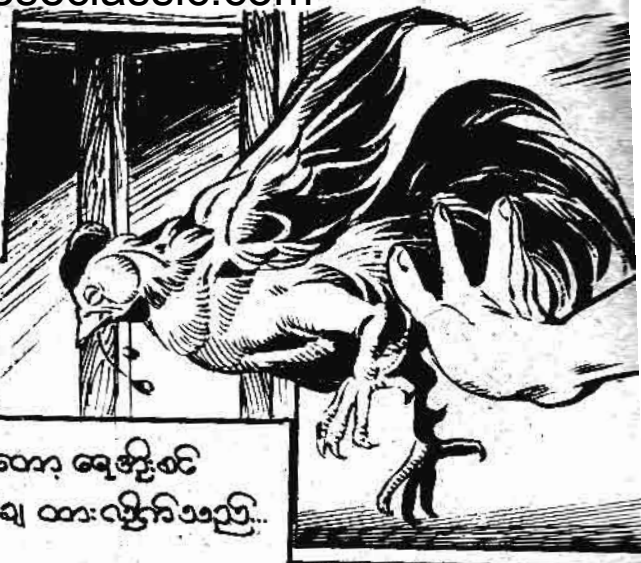
သေ... သေဖျား...
သေလည်း အေးတာပဲ
နိုင်အောင် ခွပ်ပါဆိုတာကို
ခွပ်ဖွ မခွပ်နိုင်တဲ့ သေတာ
ပဲ... ကောင်းတယ်...

သူ့... ရေအောက်မှာ
နေရသလို... ကြားမှ...
အသံတွေကို ကြားနေ
ရသလို... ~... ~...

မောင်ညို၏ အေးသောရူးကို
ထိန်းချုပ်ပေးနိုင်ခြင်းမှာ...
ဘယ်လိုမှ မတော်နိုင်ပါ...

နောက်တော့ မောင်ညို စိတ်ဆိုးဆိုး
နွဲ့...သူ့ကို ရွှေနှစ်ရောင်းကုန်ပြီး
ဖြီး... အိမ်ကို ယူသွားသည်...

အိမ်ရှောင်ကော့ ရေအိုးထင်
နားဖွား...ပစ်ချ ထားလျှင်သည်...

ညနေစာအာသွက်...
အင်းကိုပဲ သွက်စား
ပစ်ပစ်...

အာသွန်ကော့
ကောင်...ဟင်းအိုးထဲ
ရှောင်ကော့
ကောင်...ပစ်

မောင်ညိုက လှော်ပြီး အိမ်ထဲဝင်သွား
သည်။ သူ မသေမရှင်ဖြစ်ပြီး... ကုန်ဆွေ
ပဲသည် အပါ ဝေဒနာက ငြင်းထန်လာ
သည်။

ငါ့အဖို့ကွင်း...
မောင်ညို အိမ်ကွင်း
မေးထားသော နှုတ်
ကြီးက အနားသွင်း
ရောဂါလာ၏...

ဟွန်း...

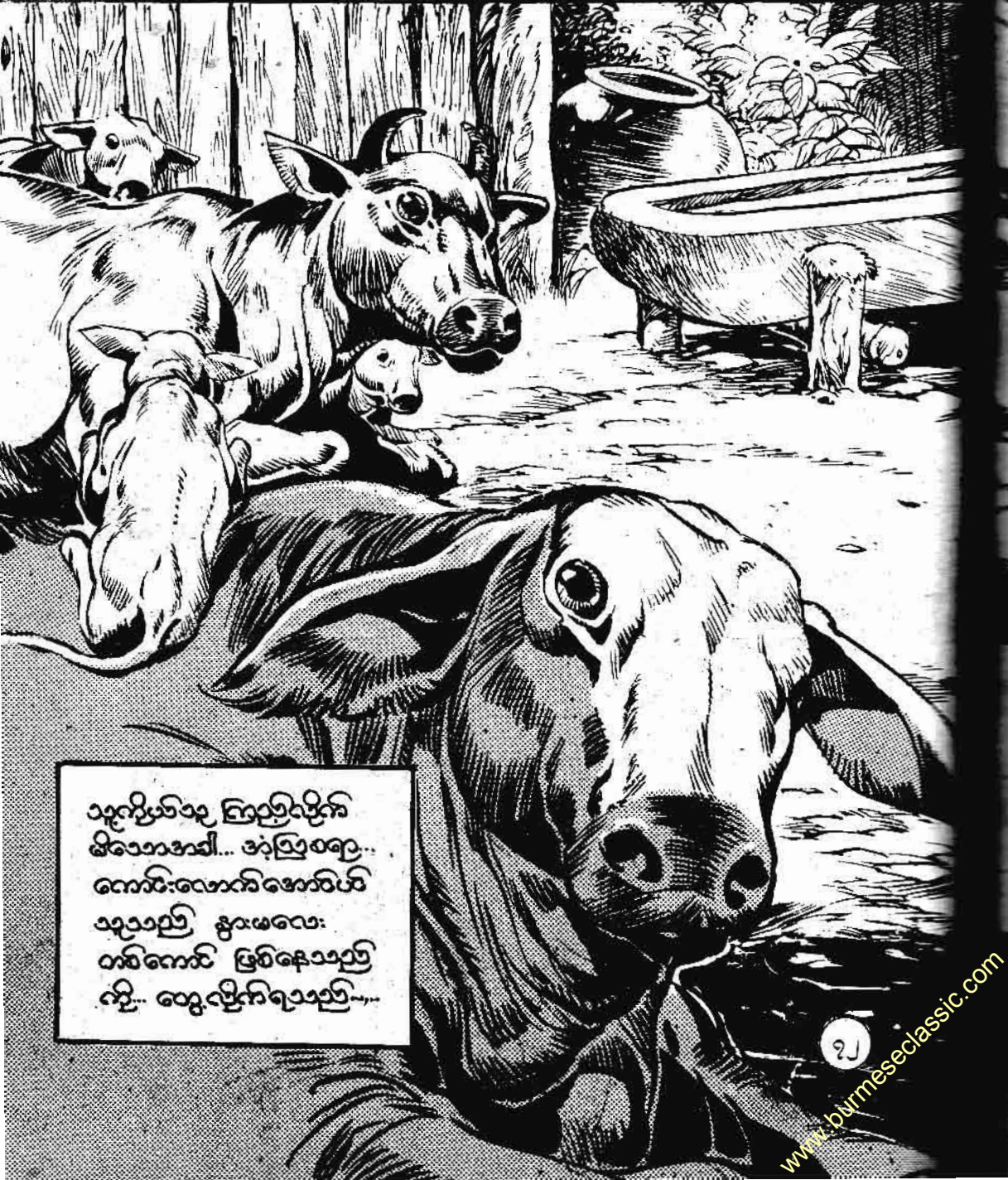
နွားမကြီးက အသံ
ပေးပြီး သူ့ကို
လှိုင်းသည်ကို
နောက်ဆုံးသို့
ရောက်၏...

သူ ဘယ်လောက်ထိကြောက်စရာ
အိမ်ပျော်သွားလဲ... ဝေဒီကော့ပီ...
အိမ်ပျော်နေရာမှ... သူ ခြံလာ
လာအခါ... အံ့ဩဖွယ်ရာအဖြစ်
တစ်ခုကို ခြင်္သေ့မြင်ရသည်...

သူ၏ ပတ်ဝန်းကျင်သည် အာဆအရာရာ ဖြောင်းလဲ
နေသကဲ့သို့ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ဖြောင်းလဲနေ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏... ~... ~...

သို့နံ့ဝေးတွင် ခွားမကြီးတစ်ကောင်
အိပ်လျက်နေသည်ကို တွေ့ရပြီး
ခွားပေါက်ကလေး နှစ်ကောင်မှာ
ခွားမကြီး နံ့ဝေးတွင် ယိလျက်
တွေ့ရသည်... ~...

သူ့ကိုယ်သူ ကြည့်လိုက်
မိသောအခါ... အံ့လျှံစရာ...
ကောင်းလောက်အောင်ဟိ
သို့သည် ခွားမလေး
တစ်ကောင် ဖြစ်နေသည်
ကို... တွေ့လိုက်ရသည်...~

သူက လဲလေအား နေ့စဉ်... အားပညာ
ထရပ်ငြိမ်းသည်... သူ တယ်လ်ဂျီ လှုပ်ငြိ
နွား ငြိမ်းလာရသည်... ~... ~...

ပိတ်လဲဖွား...
တုန့်လှုပ်
ချောက်ချား
နေမိသည်..

အဖေရေ...
လာကြည့်ပါဦး...
နွားမလေးတစ်ကောင်
မဝါတယ်ရပ်နေ
ဦး~...

မိန်းကလေး
အစ်ယောက်
က...သူ့အနား
ဆွေးလာကာ
ဦးဆောင်ကို
ခွက်သပ်ရင်း
ငြောလေသည်..

ထိုအခိုက်... ယောက်ျား
ကြီး... တစ်ယောက်...
ရေငြိလားဦး... ...

နွားမလေးက...
ခွစ်စရာလေးပါလား...
သမီး... ခုနစ်...

နွားမကြီး...
ပဲခွံကောင်မွေးတာ
နွားမလေး တစ်ကောင်
ထဲ... ဟိုကောင်နော်...

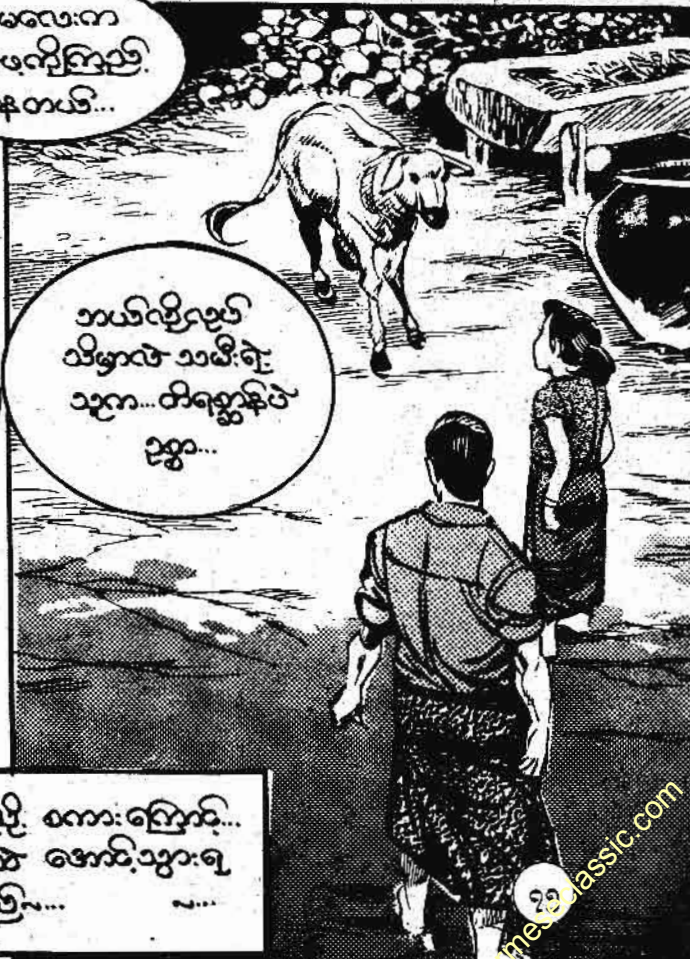
ဟုတ်တယ်...
ဒီနွားမလေးကို
သမီး ဟုမယ်...

မိန်းကလေး
က... သူမ
မခင်ကို
ပြောရဦး
သူ၏...
ဦးဆောင်တဲ့
တပည့်တော်
ဖွတ်သမီး
လေးလေး
သေဦး...

နွားမလေးက အဖေ့ကိုကြည့် နေတယ်...

ဘယ်လိုလုပ် သိမှာလဲ သမီးရဲ့ သဘော... တိရစ္ဆာန်တံ ညွှာ...

အဖေ့ကို သူ့အနေအလား မသိဘူး...

မောင်ညို စကားကြောင့်... သူ့ရင်ထဲ အေးကပ်သွားရ ပါသလိုပဲ... ~...

သူ အိပ်ပျော်သလို ဖြစ်
သွားပြီးနောက်... ဖြန်လေပြီ
နို့လာသောအခါ... မောင်ညို
အိမ်မှာ နွားမလေး လာဖြစ်
နေပြန်၍.. အံ့ဩဖွယ်ရာ
ကောင်းလှပါသည်... ..

ဘယ်လို ဖြစ်တာလည်း
ဆိုတာကို သူ အထပ်ထပ်
စဉ်းစားကြည့်မိသည်... ..

ဒီကော့မှ ဖြစ်ခဲ့လို့
သူ... တဖြည်းဖြည်း
ဖြန် ဖွားမိလာသည်

သူ မောင်ညို စိတ်မှာ ကြောက်...
တစ်ကောင် ဖြစ်ပဲ... သူ့ကို
မောင်ညို ဖြေဖြင့် နှစ် ရိုက်ချစ်...
သေလှဆဲဆဲ ဖြစ်နေ ချိန်မှာပဲ..

ခွားမကြီးက... သူ့ကို
လာပြီး ငုံ့နမ်းသည်...
ထိုအခါ... သူ့ စိတ်
အာရုံက... ခွားမကြီး
ကို... မှတ်မှတ်ထင်
ထင်... စွဲလမ်းသွား
လေသည်... ..

ဟော... စုံကော သူ့ အဖြစ်က ခွားမကြီးက
မွေးလာသည်... ခွားမကလေး ဖြစ်နေ
ချေပြီ... ..

အလှူအငြောင့်က ဖြစ်လှပါ
ကလေး... သူ့မှာ ရှက်စိတ်
ဝမ်းနည်း အားပေးစိတ်
တို့ ဖြစ်... ငိုမိရလှနေသည်...

အဖေ...
နွားမလေးက အဖေ
ကို...ကြည့်ပြီး တော
မျက်ရည်တွေကျ
နေတယ်...

နွားမလေးက...
မွေးပါစဉ်တော့... ..
အလမ်းရောင်ကိုကြည့်
ပြီး... မျက်စိနုတ်
ဖြစ်မှာပေါ့ကွယ်...

ဒါကြောင့်...
မျက်ရည်ကျတာ
နေမှာပါ... ..

ဟုတ်တယ် အဖေ
ဟုတ်တယ်...

ဖောက်ညှိ တစ်ယောက် သူ့အဖြစ်
ကို မသိဘဲ စွတ်ပြောနေပြီး
စိတ်ကိုခွဲလေသည်... ..

ထိုကြောင့်ပင် စိတ်
တိုက်နှင့် မောင်ညိုကို
ဒေါက်တာလွန်ကော့၏...

သူ့အဖြစ်က... လူ
မဟုတ်တော့... လူ့သံ
မထွက်ဘဲ... နွားသံ
သာ... ထွက်သွား
တာကြောင့်... ယျှိုကြီး
ဇေ့ မချီတင်ကဲ
ဖြစ်ရပြန်သည်...။

အဖေ...
နွားမကလေးက...
ငါ့အာနေတယ်
ထင်ပါရဲ့...

ဟုတ်တယ်..
သမီး... ဒီနွားမကလေးက
သနားစရာကောင်းတယ်..
ဟိုနှစ်ကောင်ပဲ ဤနေ
တော့... သူမစဉ်းစား
သူပေါ့!

အိုးမထပ်လေးက... မိတ်ခွဲကို
ဦးနေသော နွားလေးနှစ်ကောင်
ကို... အသားအယား ဆွဲဖယ်ကာ...

သူ့အား နွားမကြီး၏ အနားသို့...
အထက် တို့ကပ်စေသည်...
သူ့ကလေးသည် ဇိုက်ထဲမှာ...
ဆားလောင်နေပြီး ဖြစ်သဖြင့်...
နွားမကြီး၏ခွဲကို သူ...
အားရပါးရ ဦးလျှောက်ပါသည်..

ကပြွတ်ပြွတ် ဖြည့်အောင် ချိမ်ရှာ...
မကြာမီ... သူ - ဇိုက်ထဲ...
အိပ်ပျော် သွားတော့၏... ~...

ဒီလိုနဲ့... နေ့လ ရှေးကတွေ
ကြားလာတော့... သူငယ်ချင်း
ကြီး ငြင်းလာသတည်း ~...

ရှေးလူကြီးတွေ သက်မွတ်
ပြောဆိုခဲ့ကြသလို... နွားမအုန်း
အရွယ်ဟာ ပြောရမတည်း...

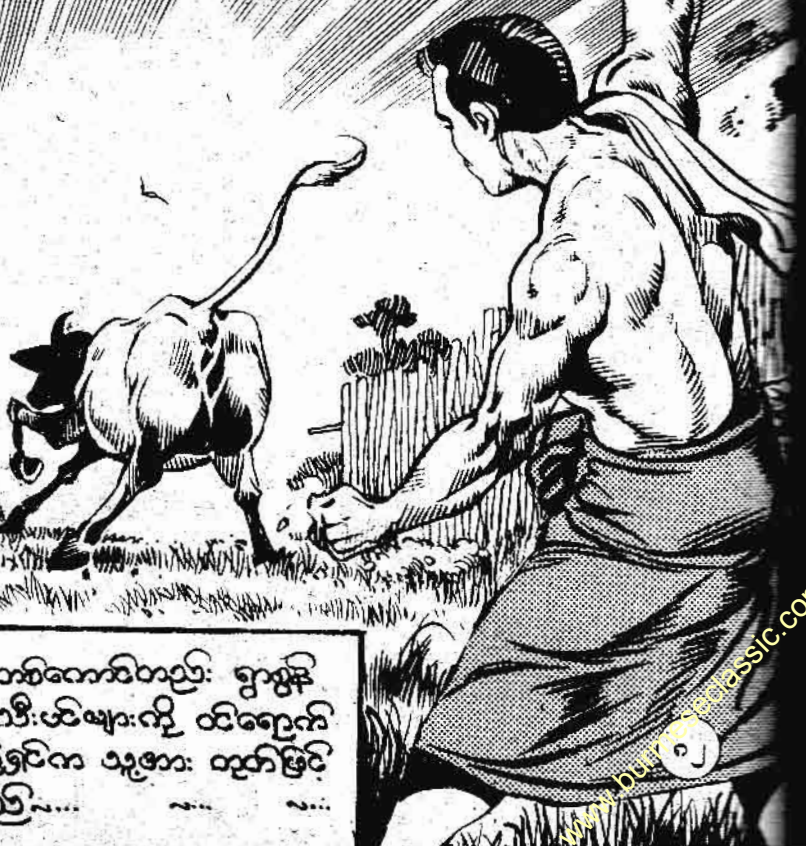

မောင်ဥှိုက... သူငယ်နွားများကို ရွာဖြတ်
ကွင်းထဲ၌ စိတ်ချ လက်ချ ဂြုတ်ကျောင်း
ထားပေး ရှိသတည်း ~... ~... ~...

ဝိုင်းကွင်းကြီးထဲတွင် စိမ်းစိမ်း
စိုစို... ဇြက်များက... ပေါများ
လှသောကြောင့်... မောင်ညိုက
သူတို့ကို အစာဝေစားရ
စေနေ... ငွှာတံထားခြင်းပဲ
ဖြစ်သည်... ~...

ဒီတော့ သူတို့က
လည်း... စိမ်းစို
လက်ဆတ်သော
ဇြက်များကို
တစ်နေ့တစ်နေ့...
ကမ္ဘီ ဖြူ စားနေ
တက်ကြာသည်...

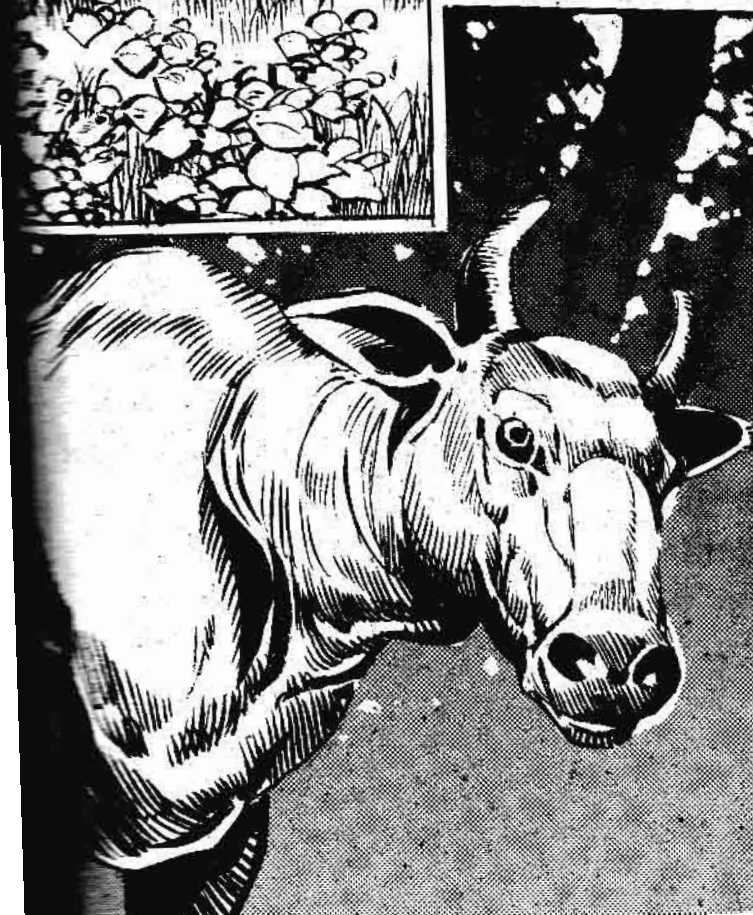

တစ်ခါကတော့... သူ တစ်ကောင်တည်း ရွာဖွဲ့နေ
ခြံတစ်ခြံ အတွင်းမှ... ဝါးဖင်များကို တင်ရောက်
စားသောက်ခံရာ ခြံရှင်က သူ့အား တွက်ဖြင့်
ရိုက်ငွှာတံပဲလေသည်... ~... ~... ~...

တစ်ပါးစုံရဲ့အား ထိခိုက်မိ
သွားလာကြင်... နားကုန်လွန်း
ရွှေ... မျက်စိညှိများတောင်
ကျသေရသည့်... ~...

သူလည်း ထိုခြံ
အတွင်းမှ ကစွန်း
ပေါက်ပြီး ခြေ
ထွက်လာစေရသည့်..

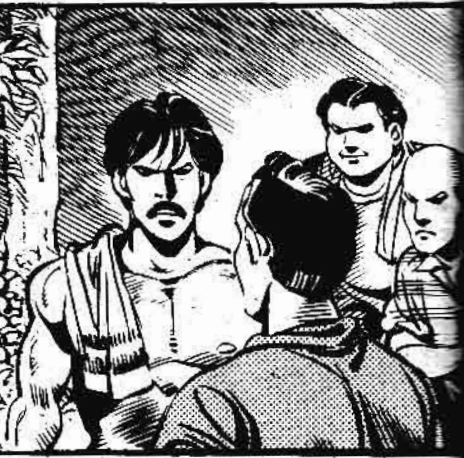

ထို အချိန်မှ ဘုရား...
မည်သည့် ခြံအတွင်းမှ
ထွက်ပြီး မေးသောကိစ္စ
တော့ပေ... ~

ထိုသို့ နေလာစဉ်မှာ...
တစ်နေ့ ဘေးဥဉ် မိတ်ဆွေများ
ရောက်လာကြသည်... ..

သူက နွားတင်း
ကွပ်တဲကွပ် ဒါနေ
ရှာ... သူတို့၏
ပြောသံများကို
ကြားနေရသည်..

သူတို့က... နွား
တစ်ကောင်ကို
သတ်စား ကြရန်
တိုင်း ဟိနေကြခြင်း
ဖြစ်သည်... ..

မောင်ညိုဖွားက... စုစု
ပေါင်း... နွားကောင်ရေ
ဆယ်ကောင်ရှိလေ
သည်... ဆယ်ကောင်
ထဲမှ... သာယာကောင်
ကို... ရွေးပြီး သက်
မလေး... မသိပါ...။

သူ့ကို ရွေးချယ်ပြီး သက်ဖွားကို ရွေးပြီး... သူ...
ထိက်လန့် နေမိတော့သည်...။

ငါ... ငါ...
မဖြစ်ပါစေနဲ့...
ငါ့ကို မရွေးပါ
စေနဲ့...

မကြာမီ နွားတစ်ကောင်ကို လူနှစ်ယောက်
ထိလာပြီး... နွားပေကို လျှောက်ကြည့်ကြသည်...

သူတို့ သတ်စားမည့်
နွားကို ရွေး ချယ်နေ
ကြခြင်း ဖြစ်သည်...

သူတို့... လက်ညှိုးထိုးလျှင်
မှားကို... သူတို့ထံမှာ...
တဒိတ်ဒိတ် ခွန်နေမိလေသကဲ့...

ဒါပေမဲ့ ကံကြမ္မာက...
သူတို့ မျက်နှာသာ
မပေးဘဲပါ...

သူ့အနားအဖို့အာ
ရောက်လာကြတော့
အသည်း... ~... ~...

ဒီနွားမအိန်မ
လေးဆိုရင်...ကောင်း
မယ်...ထပ်တယ်
ကွ...

နွားထဲမှာ
နွားမအိန်မက...
အာကောင်းဆုံးလို့
ကြားဖူးတယ်..

တစ်ယောက်က...
သူ့ကျောကိုပုတ်
ဖြို...ဖြောင့်တက်စေ
သူထိတ်လန့်လန့်
လှုပ်သွားသည်...

အေး...ဟုတ်တယ်...
ငါ့အကြီးလည်းဖြောင့်
တယ်...ဒါဆိုမောင်ညို
ကို...ဖြောင့်တက်ကြ
ရအောင်...

ဒီမအိန်မ
နွားလေးကိုပဲငါတို့
အဘားပေါ်လွှဲက
ကြမယ်လို့...

သို့... ဗိုလ်တွေ ချော်သိပ္ပာ:ကာ
ရှာတာရက် စွေပိုင်လျ
ကော:မလို့ ဖြစ်သွားရသတည်း..

မောင်ညိုနှင့် ဝိုင်းလှတွေ
သို့ကို ဝယ်ရန် ညှိနှိုင်း
ကြရာ... နောက်ဆုံး... ဇနီး
တည့်သွားကြလေသတည်း

တည့်နောက် သို့ကို ကြီးနှင့်
ချစ်ကာ ဆွဲပေါ်သွားကြ၏..

သုဉ်က မလိက်ချင်၍...
ပေကယ်ကပ် လှယ်နေ
မိသည့်... ~...

သိလောက်...
သုဉ်က ကြီးကြီး
အဝက်: ဆွဲ... ..

ကြီး

ကပ်ပေးကပ်ကလည်း တွက်ဖြင့်...
ကား: ရှိကလေးတွေ သူ့အသားတွေ
နာယာသဖြင့် မလိက်ချင်၍ မရတော့...

အာရှား မချိတ်
ပါနဲ့ကွာ... နွားမလေး
ခဏှာ ဒေနားပါ
တယ်...

ဟာကွာ...
အာရှား သက်စား
တောမယ် နွားကို
မင်းက ဒေနားနေရ
သေးတယ်...

အေးလေး...
ဟွက်အေး ဖဲ...
ဒေသတူး ဖွာဖဲ...

သူ့မှာ အားတယ်မိတ်
မို့ကို ရှာမဲ...
တူနဲ့လှောင်ချောက်ချား
မိတ်... ချောက်ခွဲမိတ်
တို့ ဖြစ်... မျက်ရည်
များ... ကျလေး
မိသေ့...
www.burmeseclassic.com

ဟာ...
မင်းနွားမလေးက
ငိုနေပါလားကွ
မောင်ညိုရ...

အေး.. ဟတ်
ကယ်ကွ မောင်ညို
မင်းနွားမလေး...
မျက်ရည်တွေကျ
နေတယ်...

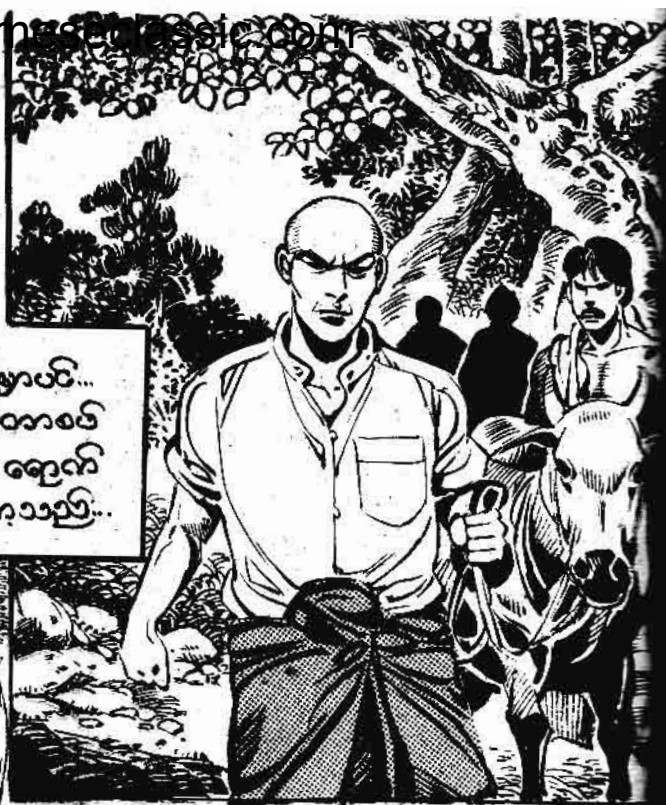
နွားတွေဟာ
သူတို့ကို သတ်ဖွာဖွန်း
သူတို့ သိတယ်တဲ့ ငြီးတော့
အသတ်ခံပါနဲ့ ငိုတတ်
ကြတယ်တဲ့ကွ...

ကဲပါကွာ...
ဒီအကြောင်းတွေ
ပြောမနေကြပါနဲ့...
သဘောတရားက.. လူက
ချွတ်ပေးမှ ကျွတ်ကြ
တာ...

ငါတို့က... အခုပဲ
သူတို့ နွားဘဝက
ကျွတ်အောင် ချွတ်ပေး
ကြတော့မယ်ဥစ္စာ...

သူတို့ အားလုံး၏ တစ်ယောက်
တစ်ယောက် ပြောနေသံများက
သူ့ ကျွမ်းပေါ်သို့ သံရည်ပူနှင့်
လောင်းချနေသလို... ခြုံနေလေ
သည်။ ~... ~... ~...

ကြွေးမိဖွားပင်...
ရွာပြင်ကောင်စင်
နားသို့ ရောက်
လာတော့သည်။

သူ့ကို... အချိန်ကောင်းသော သစ်ပင်
တစ်ပင်တွင် ချဉ်နှောင်ထားလျှက်၏

ထို့နောက်...
မောင်ညိုတို့လူစု
အရှက်ထိုင်သော
ကြလေသည်။ ~

အရင်ဟောက်ပြီး သူ့ကို အင်အား...
သူ့ခြေထောက်များကို ခြိမ်းခြောက်ပြီး...
သူ့ကို တွန်းထုချင်လို့ကလေးပေးသည်...

ကပ်ဟောက်က...
အားဖြင့်...စတုရန်း...
တော့သည်...

သူ၏ ခြေ
လက်များက
အခြေအခွံ
သလွှာ...
ကဆတ်ဆတ်
တုန်လှော့
တော့၏...

ထို့နောက် သူ၏အသား
လေ့ကို... လှီး ဖြတ်ကြ
လေသည်။ ထိုအချိန်
ယောက်ျားတစ်ဦးနှင့်
မိန်းမတစ်ဦးတို့ အနား
ကို... ရောက်လာကြပြီး...
မိန်းမဖြစ်သူက... သူ့အဖြစ်
ကို... ကြည့်ကာ... သနား
ကရုဏာသက်သွားဟန်ဖြင့်...

ကွန်မ
ဇွားအားဆိုရင်...
ဒီဗြေမသက်ရက်
ပါဘူးရှင်...

သူ့အလိုလို
သေသွားတာကောင်...
မစားရက်ပါဘူး...
ဖြေကြီးထဲ ခြံပြ
လွှဲကိစ္စာပဲ...

ထိုမိန်းမ၏ အသံကို သူ့နားမှာစွဲထင်သွားပြီး
နောက်မှာ... သူ ဘာဆို ဘာမှ မသိတော့...
မှောင်အတိကျသွားတော့သည်။...

သူ၏ ယခုဘဝ အဖေနှင့်
အမေဖွား...ရုံးဝန်ထမ်းများ
ဖြစ်လေသည်... ..

သူ နွားမလေးဘဝနှင့် အဘယ်
ခံနေရစဉ် သူ့အနား၌ရောက်
လာပြီး သနားကရုဏာစကား
ပြောဆိုသူမှာ...ယခု သူ၏မိခင်
ဟိ...ဖြစ်လေသည်... ..

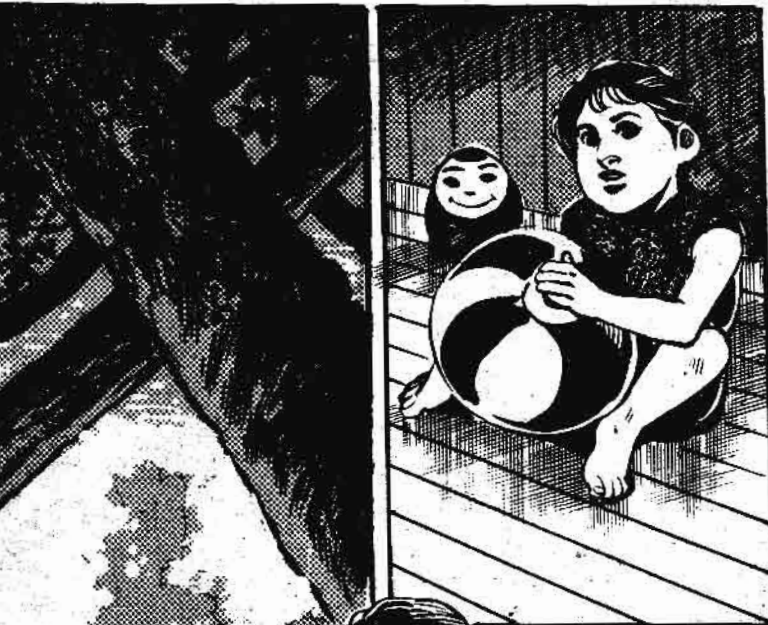

ထိုစဉ်က သောဆွဲလူ
ဆီဆီ ဖြစ်နေသော
သူ့မိခင်သည်...ထို
စာရေးကြီးကတော်၏
ဝမ်းတွင်း ဝမ်းစားခဲ့ရ
လေသည်... ..

ဤသို့အံ့ ချောကိသောအာသီ သူ့ယောက်ျားလေး
ဘဝ... ဖြစ်နေစဉ်လေသည်... ~... ~...

သူသည် ဈေးဝယ် ခုနှစ်နှစ်
သား... ဖြစ်လာချိန်အထိ
စကား တစ်ခွန်းမျှ မပြောဘဲ
ရွှါ... မိဘများက... အ...အ
ကလေး ဖြစ်မှာ ငါ့ခြံနေခံ
ကြလေသည်... ~

ခက်ကပ်
မိန်းမရယ်... ဆရာဝန်
ကလည်း... အစ်ကိုတို့သား
ဘာမှ မဖြစ်ဘူးတဲ့ကွ...
အမျိုးမျိုးလည်း ပဲ
စမ်းသပ်ပြီးပြီး...

ဒီကလေး...
ကံကောင်းလို့ ဖဲဆိုရ
တော့မှားပေါ့ အစ်ကို
ရယ်... ဘယ်ကောင်
နွဲ့ပါမလဲ...

ဒီသားလေး
ကစီယောက်တစ်ခု
ရှိတာဆိုတော့ လျှို့ဝှက်
မှန်သမျှ ဖြည့်ဆည်း
ပေးရမှာပဲ...

အေးပါကွာ
ကစီနေနေတော့ ခြောက်
ချို... လာလိမ့်မည်လို့ ဖဲ
ဖြော်လက် စောင့်စားရ
တော့မှာပဲပေါ့...

အဖွဲ့တော...သူ
စကား မပြောပြပါ... မှာ
သူ၏ ဖခင် အဝတ်
အဝတ်များကို...

ပြန်လည်
အောက်မေ့
မှတ်မိနေဦး
ဦးမိမိ...
ထိတ်လန့်
လျက်...
သံဝေဂရနေမိ
သောကြောင့်
ဖြစ်ပါ၏...

တစ်နေ့တွင်တော့ သူ၏ ဖခင်က...

ငါ့အားလေး
စကားပြောပါ
လားကွာ... ဦးနေ
အဖေ...

လခရုတ်မှာကွ...
အားလေး အတွက်
အာဟာရအစား လှလှ
လေးတွေ ဝယ်ပေး
မယ်လေ...

သူ ဖခင် ဖြစ်သူကို ဘာမှ
ပြန်မပြောဘူး... ဝေးရွာသာ
ကြည့်နေခဲ့ပါသလား...
၉၀

ညွှန်ကျတော့... အဖေ ရုံးက
ပြန်လာသည့်... ငြိတော့...ဝယ်
လာသော အဝတ်အစားများကို
ကျွန်တော်တွေ ဝယ်ပြတာ...

ဟောဒီ
အဝတ်လှလှလေး
တွေဟာ... ငါ့အား
အတွက်ပဲ... ကဲ...အား
စကားပြောကွာ...

အဖေ ကြားရင်
လွှဲပါကွာ...

အော်ညို့
ဆန်တစ်စလယ်...

ဟေ...
ဘာပြောလို့က်
ဝယ်...အား...ဘာ
ဘာကိုပြောတာ
လဲ..

အဖေက သူ့စကားကို
နားမလာညီမာဖြင့်-
ဝယ်ပြောလို့က်မာဖြင့်

ကျွန်တော်
မောင်ညို...
ဆန်တစ်စလယ်ကို
ပြန်ဆပ်ရမယ်
အဖေ...

အဖေ: ပြောလာ
တော့လည်း ငါ့အား
စကားက... အဆန်း
ပါတဲ့..

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
စကားသာ များများ
ပြော... ငါ့အား စာနွဲ့
အတိုင်း အကုန်လွယ်
ပေးမယ်...

ဟုတ်တယ်..
အားလေး စကားပြော
အားလေး ဖြစ်ချင်တာ
လိမ္မော်ကော မေမေတို့
အကုန်လွယ်ပေး
မယ်...

ဒီလိုဆိုရင်
ဆန်အိတ်ကိုလွှဲ
ပေါ်...တစ်ပါး... ခုတ်
အခြေကွဲ... သွားဆပ်
မယ်..

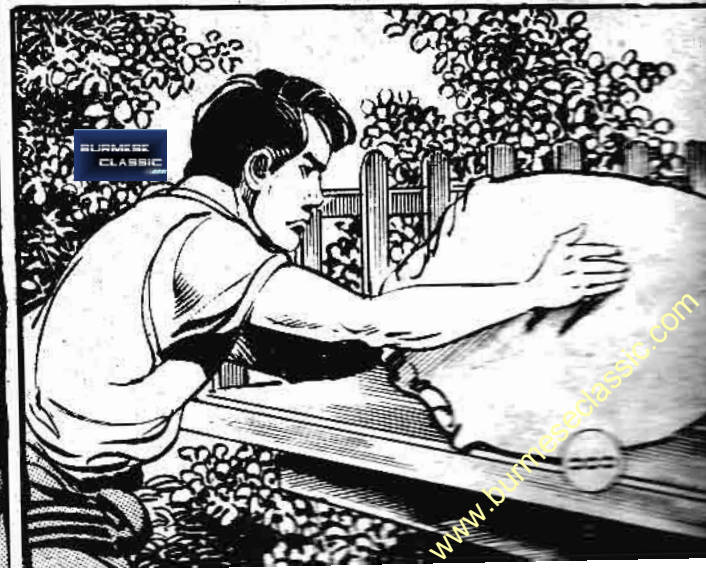
ထိုသို့ ခြောက်ခြောက်ရာ အဖေက သူ့
တပည့် တစ်ယောက်ကို ခေါ်လိုက်
လေသည်။... ~... ~...

ဟူသိကဲ့...

ဟေ့... ဦးစော
ဆန်တစ်အိတ်ယူပြီး
လှည်းပေါ် အဖွဲ့နတ်
စမ်းကွား... ငါတို့
သွားစော့အိလို့...

ဦးစော လည်း... သူကချင်း ဆိုသလို... ဆန်
တစ်အိတ်ကို ခြေထမ်းပြီး လှည်းပေါ်တို့
သွားတစ်ခွဲက ဟိသည်။... ~...

ထိုနှောက်ကော့...
လှည့်ပေါ်ပေါ်
သုတို့ မိသားစု
ဖားလင်း တက်လှိုက်
ကြည့်ပါ... ..

ကဲ... ငါ့အား
တယ်ကို မောင်းရ
မှာလဲ... ဖြော့ပါဦး...

ကောင်လေးကြီး
မြို့ရဲ့... ဖြောက်တက်
ကို... မောင်းပါ...

ကဲ... စွဲရော်ရေ...
ငါ့အား ဖြော့တဲ့အတိုင်း
မောင်းပေတော့ဟေ့.

ဟွာကဲ...

ကဲ...
ဖေအားကြီးရေ
ပျက်လှိုက်စမ်း...

တစ်နာရီခန့် အကြာမှာတော့...
ချောင်းဆုံရွာရှိ မောင်ညို၏
အိမ်ရှေ့သို့ တန်းတန်း
မတ်မတ် ရောက်ခဲ့တော့၏...

ဟေ့...
ရောက်ပြီ... ဒီအိမ်ပဲ
အဖေ...

အဖေနှင့် တပည့် ဖြစ်သူ
တို့က... လှည့်ပေါ်မှ
ဆင်းသွားလျက်ရှိကြတာ...

အီ... ဦးညိုတို့အိမ်
ဟုတ်ပါသလား
ဒါပျား...

လူကြီး တစ်ယောက်...
အိမ်ထဲမှ ထွက်လာပြီး
ပြုတ်ပီး ဖွင့်ပေးတာ...

ဟုတ်ပါကယ်...
ကျွန်တော်... ဦးညို
ပါပဲ...

သုက လှည့်ပေါ်မှ...
မောင်ညိုကို ဖြစ်လျှောက်
သည့်နှစ်ကစပြီး
နက်... ..

ဟေ... ညို...
မင်း ငါ့ကို ခွတ်ဖို
သေးရဲ့လားကွ...

ကျွန်တော် အမေးကြောင့်
မောင်ညိုက အေးသထွက်
သွားပြီး... ..

ဆီများသားက
ခိုင်းလှချည်လားဗျ...

ကျွတ်က...
သူ့အဖေ အခွယ်
လောက်ရှိတဲ့ဟာကို...
မသွန်သစ် မဆင့်မ
ထားဤတူလား...

ဦးညိုရေ... စိတ်
မဆိုးပါနဲ့ဗျာ... ဦးညို
နားလည်အောင်...
ကျွန်တော်တို့ရှင်းပြ
ပါ့မယ်..

သတ္တိရှိန္တိ... ပြီး၍ အိမ်
ပေါ်၍ သူတို့ မိသားစု
ရှောက်ခဲ့ကြတော့သည်..

သူငယ်...
မောင်ညိုကို
သေချာစွာ
ကြည့်လိုက်ပြီ:

ဟေ့.. မောင်ညို...
မင်း ငါ့ကို မဖတ်မိ
တော့ဘူးလား...
ငါဟာ

မင်းသူငယ်ချင်း
ဘဝကလေးကွာ... ဟို
ထူးနဲ့ က... မင်းနဲ့ ငါ...
ကွမ်းထမ်းပြီး... ရှောင်ခဲ့
ကြတယ်လေ...

ငါ့ကွမ်းတွေ
ရှောင် မကောက်တဲ့...
တစ်နေ့မှာ.. အိမ်မှာ ဆန်
မရှိလို့ မင်းဆီက ငါ...
ဆန်တစ်လေးယိုက်ခဲ့
ခဲ့ရတယ်လေ...

ငါ...အဲဒီဆန်
ကပ်လေ့ရှိတယ်... မင်းကို
ဖြန်ဆယ်ရအေး...
ဦးထိရင် ငါပေးတဲ့ရတနာပေါ့...
အဲဒီအဝကလေးဖြိုး
ထဲ အပါ...

မင်းအိမ်မှာ
ငါ့အိမ်က ဖြစ်ခဲ့ရတယ်...
မင်းက ငါ့ကို တခြားအိမ်တွေ
နဲ့... ဝင်ခွင့်ပေးတယ်... ရှုံးတဲ့အခါ
ကျတော့... မင်း ဒေါသထွက်
ဖြိုး... ငါ့ကို ကြိုတင်
သတ်ခဲ့တယ်လေ...

ငါပေးတဲ့
ဖြစ်နေတုန်းမှာ... ခွားမ
ကြီးက... ငါ့ကို လာနစ်တယ်...
အဲဒီအောက်ကော့ ငါအဲဒီ
ခွားမကြီးဝယ်ထဲ ဝင်စားဖွား
ဖြိုး... ခွားမလေးအဖြစ်
မွေးလာဖြစ်ရော့...

အဲ... အခွယ်
ရောက်ရင်... ခွားမအနီး
အခွယ်လှည့် ရောက်
ရော့... မင်းတို့က ငါ့ကို
သတ်စားကြပြန်
တယ်...
www.burmeseclassic.com

အဲဒီအင်္ဂါတုန်းက...
ဟောဒီ ငါ့အဖေအဖေ
အနားရောက်လာပြီး...
သနားသက်ဥစ္စာကဲ့သို့ကား
ပြောသွားတယ်
လေ...

အဲဒီ နွားမ
တဝက်နေလည်းပေး
သွားရော... ဟောဒီ အ
အမေတို့ရဲ့သား ဖြစ်
သွားတယ်...

အခု... မင်းဆီက
ငါ့ဈေးထားတဲ့ ဆန်
တစ်စလယ်ကို အကြွေး
လာဆပ်တာလေ...

သူ့စကား ဆုံးသည့် အခါ မှာတော့
အောင်ဥဉ့်မှာ ဝမ်းနည်းပက်လက်
ဖြစ်ပြီး... ငိုကြွေးလေတော့သည့်...

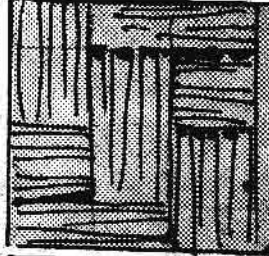
သူငယ်ခွဲပိး
ဘဝကိစ္စပေါ့... မင်းပြောတာ
တွေ... အားလုံးဟာ အမှန်တွေ
မျည်းပါပဲကွာ...~

မင်း... ငါ့ကို
စွမ်းလွှတ်ပါကွာ... ငါ
မသိလို့... ဒီလိုလုပ်ခဲ့မိ
တာပါ... ငါစိတ်မကောင်း
ဘူး... ဘာခက်ရာ...
ကတယ်ပါကွာ...

မောင်ညို ငြိုးညှိုးက...
ကတယ် သိမိတ်ကလေးကွဲ
ပုံမျိုးနွဲ့ ခြောက်...
သူ့ကို တောင်းပန်စကား
ဆိုလေသံဌာ... ~... ~...

ရပြီတယ်
ကွာ... ဒါတွေဟာ... မင်း
မသိလို့... လုပ်ခဲ့တာ
တွေပဲ... မောင်ညိုရာ...

ငြိုးတော့...
ငါက မင်းဆီက... ဆန်
တစ်စလယ်ကို ချေးခဲ့
ဖူးတယ်လေ... မင်းကေးဇူး
ငါ့မှာရှိပါတယ်
ကွာ...

အဲဒီအကြောင်း
ကို ငါမစတင်နိုင်မိဖွာ
အဲဒါကို စွဲလမ်းပြီး...
ငါသေချာလို့ ဒီလိုဖြစ်
ရတာပါ... မင်းမှာ
အဖြစ်မရှိပါဘူး...

လေးလေး
မင်းက ခွင့်လွှတ်တယ်
ဆိုရမယ် ငါမိတ်ထိ
ဖြစ်မိတာကတော့
အမှန်ပါပဲ-

အာဝိတက
ဝင်္ဂုကြွေးကြော်မိ...
ငါကနဲ့ ငါခံရတာပါ...
မင်းကို ခွင့်လွှတ်
ပါတယ်..

ငါ့သူငယ်ချင်း
ကိုမှ... ဒီလိုလုပ်မိရင်
မိလေဖြင်းလို့... နောင်တ
ရမိတယ်... ယူကျွေးမရ
ဖြစ်မိပါတယ်...
ဘာကံရော...
☺☺☺

အဲဒါဆိုရင်...
ကမ္ဘာ့သတ္တဝါတွေ ကမ္ဘာ့
ကရိယာတွေကိုလည်း
မင်း စဉ်းစားကြည့်ပါ
... ကွာ...

သူတို့တွေ
လည်း... ငါ့ဗိုလ် ကိုယ်
မြို့တော် ကံကြောင့်... ကိုယ်
ခံနေကြရတာပဲဆိုတာ...
မင်းနားလည်နိုင်ဖွာ
ပါလေ...

ငါတော့...
တော်တော်ကြီးအံ့ဝေဂ
ရမိတယ်ကွာ... ဒါကြောင့်
ငါ အိမ်မှာ စကားမပြောဘဲ
နေတာ... ငါအခုမှစကား
ပြောတာကွ...

အေးကွာ
ငါလည်း... မင်းပြော
သလို... အံ့ဝေဂရပြီး
အံ့ဩထိတ်လန့်မိပါ
တယ်... ဘာခက်ရှာ...

အားလုံး ရှင်းလင်းသွား
သည့် အင်္ဂါမှာတော့
သူ၏ မခင်မာသည့်
ငြိုးငြိုး စွာဖြင့်... ..

ဟေး...
ဟောဒီက ဦးညို
ကို...ကျယ်တော့...
ကျေးဇူး အခုမိ...တင်
တယ်ဗျာ...

ဘာကြောင့်
မလဲ...ခင်များချေးခဲ့တဲ့
ဆန်ကြောင့် ကျယ်သားက
သကားပြောတဲ့တာလေ ဗျာ...
အဲဒါ ကြောင့်ပေါ့ ဗျာ...
အဲဒါကြောင့်...

ခင်ဗျာ...
ဘာကြောင့် များလဲ
ဗျာ...

ဟုတ်ပါတယ်
ရှင်... ဦးညိုလည်း... ..
ကွန်မတီ နေတဲ့နေရာ
ကို လာသည့်အခါ ဦးညို...
မိခင်ပေါ် ပါတယ်
ရှင်...

ကောင်းပါတဲ့
ဗျာ... ကွန်မတီ
ဖောင်... လေထဲ
ပါတယ်... ==

ကဲ... အော်ဥှိရေ...
ငါတို့ သွားဗြိလော့...
ဆက်ဆက် လာစဲ...
ဒီတစ်ခါတော့ ငါမိ...ကို
ဆက်ဆက် ဗြုရဗြိ
ရပါဗြိကွ...

အေးပါကွာ...
မိတ်ချ... ငါ
လာစဲ... ပါ
မေ့...

ထို့... နောက်တော့
သူတို့... မိသားစု
လှည့်... ပေါ်တက်
က... ထွက်စဲ...
ဗြုပါတော့၏...

အော်ဥှိ < ဦးဥှိ > တစ်ယောက်ကတော့...
မုက်ရဥှိတို့ ချစ်စဲ... လက်ဖြ...
နှုတ်ဆက် ကျန်စွဲပါလေတော့
လတည်း... ~... ~... ~...